Новинки з Канади

Нафта дала Алберті $32.000.000 прибутку в році

До провінціональної каси в Алберті вплинуло з нафтових піль $32.370.496 в скарбовім році, що скінчився 31. березня 1950.

Офіційний звіт провінціонального авдитора стверджує, що фінансове становище Алберти є найкорисніше за всі часи. Впродовж року провінція мала $99.553.102 прибутків, що є $31,210.498 більше, як провінціональний скарбник премієр Меннінґ заповів у своїй буджетовій промові. Частину надвишки в сумі 18 міліонів долярів уряд зужив на сплату провінціонального довгу, якого ще залишилося $103.165.000.

УРЯД ВИГРАВ ДОПОВНЯЮЧІ ВИБОРИ В МАНІТОБІ

Коаліційний уряд премієра Доглеса Кемпбела виграв 24. жовтня доповняючі вибори в округах Ст. Ендрюс і Клементс. В обидвох округах вийшли послами ліберали.

В Ст. Ендрюс вийшов послом Томас Гилгавс, адвокат у Селкірк. В Ст. Клементс б. ріф Альберт Треп здобув 2,466 голосів, комуніст А. Білецький всього 242, Гриць Василик, кандидат партії ССФ, 540 голосів.

Округу Ст. Клементс репрезентував українець, пок. посол Стрик.

100 МІЛІОНІВ ДЕРЕВ

Провінціональний департамент рільництва в Алберті уложив плян засадити в провінції 100,000,000 дерев впродовж найближчих 25 років. Цього року посаджено 1,250,000 дерев. Молоді деревця постачає безплатно фармерам домініяльна шкілка в Індіян Гед у Саскачевані і департамент земель та лісів в Алберті. Деревця можна дістатитільки під умовою, що будуть посаджені на паренині з минулого року.

90 мадярів виїхали з Канади до Мадярщини

Аґенція Ройтера принесла вістку з Будапешту, що 90 мадярських поворотців приїхало з Канади до Мадярщини, щоб там працювати в сільським господарстві та в фабриках. Дехто з них прибув до Канади по другій світовій війні і тепер злакомилися на 'комуністичну "амнестію."

Виїзд мадярів, яким запахли комуністичні порядки з колгоспами, пригадує відому реемірацію канадійських сербів до Югославії по другій світовійні і потім їхнє гірке розчарування та жаль за Канадою.

Тільки чомусь галасливі українські большевики не спішаться з виїздом до червоного раю. Мабуть тому, що тихцем таки перечитують українську національну пресу. Також не забули, здається, що сталося з Ірчаном, Сембаєм та багатьома іншими, яких большевики зліквідували під притокою, що вони канадійські агенти.

ЗАМАЛО ВАҐОНІВ ДЛЯ ПЕРЕВОЗУ ЗБІЖЖЯ

Недостача залізничих ваґонів для воження збіжжя до термінальних елевейторів є більша цеї осени, як коли будь давніше. Дідчас страйку залізничників у серпні нагромадилося багато фрейту і наслідком того залізниці є позаду зі своєю роботою. Але й без того недостає ваґонів, бо тисячі ваґонів вивозять дерево з Бр. Колюмбії до Злучених Держав. Виглядає, що треба тижнів і місяців, щоб вивезти збіжжя до термінальних елевейторів. Це головна причина, чому Пшенична Рада завела квоту достав збіжжя до сільських елевейторів.

І ВЯЗНИЦЯ МАЄ СВОЇ ВИГОДИ

Два злочинці втекли з вязниці в Сорел, у Кцебеку, ограбили крамницю і назад всунулися до тюрми.

НАДЗВИЧАЙНА СЕСІЯ МАНІТОБСЬКОГО ПАРЛЯМЕНТУ 7. ЛИСТ.

ПОСОЛ М. БАЧИНСЬКИЙ СПІКЕР

Коаліційні посли манітобського парляменту рішили на своїм кавкусі скликати спеціяльну сесію в дні 7. листопада і назначили посла М. Бачинського своїм кандидатом на спікера (президента) законодавчої палати. (У британській парляментарній системі спікера формально іменує премієр, очевидно, за попередньою згодою послів урядової партії).

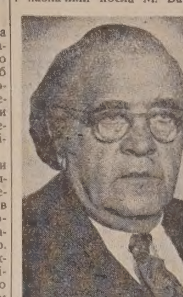

Посол М. Бачинський

Сесія буде надзвичайна і присвячена с п р а в а м повені. Провінція призначить від себе $6.000.000 на видатки у звязку з повенню. Звичайна сесія леґіслятури відбудеться в січні і лютім 1951 року.

Вибір М. Бачинського на президента парляменту Манітоби є першим випадком, що українець доступив такої високої гідности під британською короною. Це також відзначення всіх канадійських громадян українського роду. Пос. Бачинський був заступником спікера в кількох минулих роках. Він є послом з округи Фишер Бренч від 1922 р.

Попередній спікер В. С. Миллер став міністром освіти.

ПРОДАЛИ ЗА ПОДАТКИ ВЕЛИКУ ФАРМУ

В саскачеванськім дистрикті Еллан продали на судовій ліцитації 24 секції землі за незаплачений податок. Власником цього маєтку був 67-літній фармер Каспер Бек, родом з Одеси. Він заплатив $77.580 за 3,840 акрів у середущім Саскачевані. Тепер фарму оцінено на $150.000. Фарму продано за $21.850. Незаплачений доходовий податок за роки 1941-1946 дійшов до $28.400. Фармер і його жінка зімліли підчас ліцитації. Вони мають 11 дітей.

НЕ ПАЛІТЬ СТЕРНІ

Не зважаючи на часті перестороги, багато фармерів далі палять стерню на своїх фармах. Це дуже шкідливо, бо більша частина ґрунтів потребує волокнини для своєї охорони перед здуванням землі вітрами і змиванням водою. Вистачить пустити по стерні тиллер з гострими тарілками і він знесе стерню.

БІЛЬШЕ КАНАДІЙСЬКИХ РОБІТНИКІВ НА 40-ГОДИННІМ ТИЖНІ

Четвертина всіх фабричних робітників у Канаді працює тепер 40 годин на тиждень з платнею за 44 годин. Є їх 720,000 у 6,400 промислових заведеннях. Інших 17 процент робітників у фабричній індустрії працює 44 години, 21 процент 45 годин і 20 процент 48 годин на тиждень.

ФАБРИКИ ВИРОБУ СІРНИКІВ ПЕРЕД СУДОМ

В монтреальськім суді почалося вступне переслухання представників пятьох фабрик сірників, які від 1927 р. зорганізували комбайн, усунули конкуренцію між собою і спільно визначували ціну.

КІЛЬКІСТЬ ОВЕЦЬ

Кількість овець у Злучених Державах спала з 55,000,000 на 32,000,000 впродовж минулих 8 років.

У Канаді число овець упало з 1,800,000 у 1942 р. на 1,000,000 штук.

КОНЦЕРТОВА ПОЇЗДКА

Петра Бояна Болехівського

Широко-відомий нашому, а також чужому громадянству в Канаді оперовий артист-баритон Петро Боян Болехівський, що зі своїми прикрасними концертовими виступами переїхав уже майже всю Канаду, неодного з нас, присутніх на його славних виступах, полонив до глибини серця й душі нашою рідною українською піснею та своїм чудовим, дзвінким і блискучим голосом, вродженою музикальністю і вмілою інтерпретацією. Чужа преса, англійська і французька (музичні критики з тих місцевостей, де наш артист уже відбув свої виступи), дуже гарно пише про талант і музикальні здібності нашого артиста а називають його концертові виступи "висококлясичними". Ось деякі уривки з англійської і французької преси:

...Краса, блискучість і сила голосу, широкий діяпазон, контроля віддиху, вміла інтерпретація, прегарне і точне зіграння із піяном, глибока, вроджена музикальність і музична освіта, прекрасна репрезентація його особи на сцені та симпатичне й приємне відношення зі сцени до публіки, чим артист захоплює слухачів і публіку, що вітають його рясними оплесками... Ці всі його здібності запевняють йому повну карієру на цьому континенті...

Артист перенісся з Торонта до Віндзору, щоб дістати дозвіл (візу) на концертову поїздку до Америки і в цій справі зроблено вже великі заходи. Однак прийдеться ще якийсь час чекати на візу, бо така справа забирає трохи більше часу. В цій справі нашому артистові помагають: священик о. Петро Серветник, адвокат Іван Яців та односельчанин артиста, п. Іван Кульба.

У звязку з тим, що справа візи забере довше часу, артист рішив відбути другу свою концертову поїздку по Західній і Східній Канаді в такому приблизному порядку: Монтреал, Сейнт Кетеринс, Торонто, Тіминс, Кіркленд Лейк, Содбури, Форт Віліям, Кенора, Вінніпеґ, Давфин, Брендон, Саскатун, Йорктон, Канора, Реджайна, Едмонтон, Калґарі, Вернон і Ванкувер. Точніші дати будуть подані пізніше.

Варто ще згадати, що артист П. Б. Болехівський присвячувався не лише співо-музичному мистецтву, але він, як добрий син української нації, ставав у її обороні проти поневолення і несправедливости окупантів. Він бувший політичний вязень німецько-гітлерівських тюрм і концентраційних таборів, у яких просидів три і пів року і де чудомурятувався від голодової смерти, газових комор, шибениці, розстрілу та іншого роду мученицьких тортур, видуманих гітлерівсько- нацистівськими бандитами. Там людині нічого більше не лишалося, каже артист, лиш "щира молитва до Всевишнього Бога."

Даймо ж змогу нашому молодому артистові-баритонові добитися до його цілі: принести широку славу нашій многострадальній Україні, Церкві і народові.

ЗНАЙШОВ І ВІДДАВ $2.000

Чесність є найліпшою політикою, але нагорода за неї звичайно буває мала. Робітник у Монтреалі знайшов загублених 2.000 долярів і звернув їх власникові. Його нагорода була $2. Він їх не прийняв.

Більше Яєць - Більше Грошей $ $ $ $

ДОПОВНЯЙТЕ СВОЄ ЗБІЖЖЯ НАЙКРАЩИМ МІШАНИМ КОНЦЕНТРАТОМ

PROTEIN & MINERAL SUPPLEMENTS
BURNS & CO. LIMITED, FEED DIVISION

ЧИ ВАШЕ ЗМЕРЗЛЕ НАСІННЯ ЗІЙДЕ?
Коли пришлете його ТЕПЕР агентам Піонїра, то в нашій лябораторії ми перевіримо його
БЕЗПЛАТНО
Коли ж не буде сходити, то зможете купити інше. Підіть до нашого агента у справі достави вугілля на зиму.
ОПЛАЧУЄТЬСЯ ВЕЗТИ ДО ПІОНІРА

PIONEER GRAIN COMPANY LIMITED

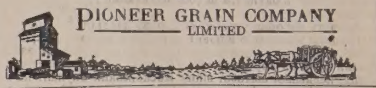

ОСЬ ТУТ МАЄТЕ ФАКТИ
про
ДОГОВІР СИТІ СЕНТЕР

Земля під Сіті Сентер має бути ВИВИРЕНТОВАНА, а не продана, Першій Амстердамській Корпорації за річний рент $50.000—$22.000 більше, ніж ця земля дає тепер.

Далі місто одержить 25% доходів ПЕРЕД відтягненням податків за перших 30 років і 30% потім. За консервативною оцінкою знавців це принесе в перших 30-ох роках $196.000, а потім кожного року коло $700.000. **Це по суті є податком від власности.**

Далі місто Едмонтон сколектує річно коло 300.000 бизнесових податків.

Коли ціла будова, що коштуватиме коло 25 міліонів долярів, заплатить за себе за 30 до 40 років, вона буде віддана Едмонтонові БЕЗПЛАТНО.

Сіті Сентер дасть вам модерну огрівану авдиторію, що вмістить 2,500 осіб, БЕЗ ЖАДНИХ КОШТІВ ДЛЯ ПОДАТКОВЦЯ.

Сіті Сентер дасть вам модерну огріваву площу на 1,800 авт на і під землею **без жадних коштів для податковця.**

Цілий проект, що коштуватиме $25 міліонів, буде збудований БЕЗ ЖАДНИХ КОШТІВ ДЛЯ ПОДАТКОВЦЯ ЧИ МІСТА.

•

Просимо вас прочитати договір і брошуру "Пізнайте факти," видану Комітетом для розвитку більшого Едмонтону.

•

Вміщене заходами
КОМІТЕТУ ДЛЯ РОЗВИТКУ БІЛЬШОГО ЕДМОНТОНУ

Це велика частина податковців, що мають на серці публичне добро і є за прийняттям **договору про Сіті Сентер.**

Сіті Сентер дасть кожному мешканцеві модерні крамниці, ґалерії мистецтва, публичні спочивальні тощо БЕЗ ЖАДНИХ КОШТІВ ДЛЯ ПОДАТКОВЦЯ ЧИ МІСТА.

Сіті Сентер принесе збільшені податки на власність і бизнеси для міста, ЩО ЗАГАЛЬНО ОЗНАЧАТИМЕ ЗНИЖЕНІ ПОДАТКИ.

Голосування на 1-го листопада НЕ є законом про гроші. Тут іде НЕ про ваші ГРОШІ. Це тільки референдум. Ваш голос "так" запевнить Едмонтонові модерний Сіті Сентер БЕЗ ЖАДНИХ КОШТІВ ДЛЯ ВАС.

СИТІ СЕНТЕР НЕ ПІДВИЩИТЬ ВАШИХ ПОДАТКІВ

Підземна площа для паркування на 1,800 авт разом з горішньою частиною, нагріта. Заїзд схилами зі всіх сторін Сіті Сентер.

ЧАСТИНА ЗАПРОПОНОВАНОГО 'СИТІ СЕНТЕР
(З пляну архітекта)

Пташний вид з Сіенарської Стації, що показує публичну авдиторію на самому кінці коло Пошти. Зверніть увагу на схили з усіх боків, що ведуть до підземних паркових площ, і на публичні парки

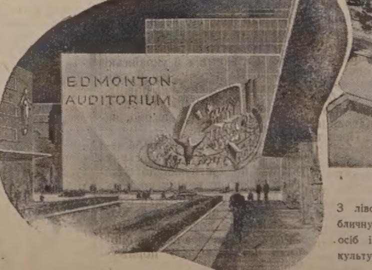

З лівого боку видно модерну публичну авдиторію, що вмістить 2,500 осіб і причиниться до поширення культурного життя Едмонтону.

ГОЛОСУЙТЕ "ТАК"

ЗА ДОГОВОРОМ ПРО СИТІ СЕНТЕР НА 1.го ЛИСТОПАДА

Все Потрібне для Будови
По Уміркованій Ціні — Дістаньте в Своїм
СКЛАДІ БУДІВЕЛЬНОГО МАТЕРІЯЛУ
NORWOOD LUMBER COMPANY
Office EDMONTON Yard and Factory
11203-96 Street — Phone 73098 8201-114 Ave — Phone 71689
Р. ФІРМАНЮК, властитель.

Люди, що я їх знав

Премієр Мекензі Кінґ

Вже три місяці минули від того теплого липневого дня, коли в самітній, затишній хатині на своїм приватнім маєтку недалеко Оттави навіки замкнув очі знеможений старець, Віллям Лайон Мекензі Кінґ. І хоч минуло вже тих кілька місяців від смерти 75-літнього премієра Канади, що правив цим краєм поверх 21 літ, то в українській пресі не стрічав я ще особистих споминів українців, що знали того Великого Премієра. А чейже багато з наших діячів знали його особисто, бували в нього на авдієнціях і т. д.

Премієр Мекензі Кінґ

Про премієра Кінґа я чув багато. а ще більше читав зараз таки після мого приїзду до Канади 26 років тому. Наші люди в Саскачевані де я тоді жив, говорили, що ліберальна партія, якої провідником був Мекензі Кінґ, то була "наша" партія, бо ліберали, мовляв, впускали наших людей до Канади і "стояли" за нашим народом. Це й було одною з причин, що я вже в самих початках свого побуту в Канаді уважно слідкував у пресі за ходом парляментарних сесій, а особливо залюбки читав промови премієра Кінґа. І у Вінніпеґу і пізніше в Едмонтоні не пропустив я ні одної його промови.

Особливо ж не забуду домініяльної виборчої кампанії в літі 1930-го р. та промови

Марево незабутньої депресії вже нестримно огортало Канаду. Ціни й заробітні платні спадали стрімголов, безробіття поширювалося, страх за будучність огортав усіх. Консервати, добре зорганізовані під проводом Бенета, звалювали всю вину за економічний крах на лібералів. Бенет, як ураґан, торощив ліберальну політику й програму та домагався влади, яку остаточно й здобув. Серед того пригноблюючого для лібералів настрою відбулося в Едмонтоні ліберальне політичне віче, на якому головним промовцем був Мекензі Кінґ. Я сидів недалеко плятформи і мав змогу вперше добре приглянутись особі того діяча, який до того часу й опісля, впродовж 50 літ, так багато заважив на розвитку цього краю.

Пригадую собі , як нині, його велику лису голову, його бліде змучене лице, його середньо-присадковату постать. Лиш пронизливі, бистрі очі, які відважо охоплювали залю, вказували на те, що це не першина йому стояти на плятформі перед тисячною, хочби й ворожою, масою людей. А публіка була настроєна дійсно вороже.

Вже від першого речення було видно, що Мекензі Кінґ перемучений. Його тяжко було розвивати думку; навіть речення не клеїлись. Частина публіки відразу стала перебивати промовцеві і це ще гірше його дразнило. Спочений і змучений, він ледве скінчив промову, під оклики одних і свист інших. Мені стало тоді дуже жаль тої людини, яка виглядала щира, але безрадна й безпомічна перед розюшеною масою, що готова була кричати найкращому синові свого краю "Распни його." Того вечора зрозумів я раз на все, яка безпощадна, жорстока й немилосердна є політика та яке невдячне й гірке може бути життя політичного діяча.

Найближчих пять років провів Мекензі Кінг на становищі провідника ліберальної опозиції в федеральнім парляменті. Про нього тоді мало було чути. Виплив він на овид знову підчас виборчої кампанії в 1935 році. Його зоря, як премієра Канади, ставала яснішою, а славу міжнародного політика й дипльомата здобув він вже підчас 2-ої світової війни.

Тоді, у квітні 1941 р., "Українські Вісті" приготовляли ювілейне число з нагоди 50-ліття українського поселення в Канаді і я осмілився попросити премієра Кінґа надіслати привіт до газети. Признаюся, що того привіту я не сподівався. Думав, що в найліпшім разі дістанемо чемний лист від секретаря премієра і на цьому скінчиться. Та в кілька днів наспів не тільки привіт, але й лист, за власноручним підписом премієра, в якім він дякував за можливість привітати канадійських українців з нагоди того ювілею. За це я мав честь скласти премієрові особисту подяку в Оттаві рік пізніше, в часі своєї поїздки по Східній Канаді.

Останній раз бачив я пок. премієра Кінґа в Едмонтоні в 1945 р. Користаючи з його побуту тут, адв. П. І. Лазарович і я постаралися про побачення з ним в одній справі, що торкалась Комітету Українців Канади. Замість у душній кімнаті готелю Мекдоналд, премієр Кінґ волів перейтись між квітами на східнім подвірю готелю. Був гарний, погідний день, а чудовий краєвид на ріку і ліс за нею успокоююче ділав на всіх. В товаристві міністра МекКинена ми всі чотири проходжувались і говорили доброї пів години. Ввесь той час премієр зовсім не давав до пізнання свого уряду, чи авторитету. Своїм приязним відношенням та отвертістю він надавав розмові такий тон, ніби то зійшлись давні знайомі, і по приятельськи обмінюються думками про однаково важні їм справи.

В нашій справі премієр хотів знати, яка наша думка, яку розвязку ми маємо, як ми поступили б на його місці і т. п. Це й була тактика покійного премієра Кінґа, яка характеризувала його політику: розвідати вперед, як реаґує суспільність на деякі проєкти уряду, а тоді зарядити так, щоб те рішення було корисне, і державі і не дразнило людей. Подібно сталось і з нашою справою. Не зобовязуючись до нічого, премієр Кінґ пізніше поладнав видвигнену нами справу на добро нашого народу.

Як про це вже писала англійська й українська преса, зі смертю Мекензі Кінґа скінчилась мабуть та доба в політичній історії Канади, що відзначалась великими державними мужами, розбудовою Канади, піднесенням Канади до міжнародного значення і врешті — унезалежненням цього краю в сімі британських народів. Для нас же, канадійських українців, особа Великого Премієра має окреме значення. Він особисто і його уряд ставились до нашого народу прихильно, з признанням за наш вклад у розбудову Канади. Це врешті й було одною з причин, що Канада впустила до себе десятки тисяч українців-скитальців з Европи.

Без огляду на політичні погляди, треба признати, що пок. Мекензі Кінґ був не тільки Великим Премієром, не лиш правив Канадою довше, як хто інший, але був він і людиною великого серця, глибокого ума й благородної душі. Все своє життя віддав він на службу Канаді і його заслугам дуже багато завдячують і будуть завдячувати всі канадійці, зокрема канадійські українці.

І. Ісаїв.

Леся Храплива

ЛИСТОПАДОВА НІЧ

Була ніч. Львів затих.
Гордий Замок дрімав,
Юр задумався в тузі осінній,
А з дерев золотих
дрібний лист опадав
І стелився з дощем по камінні.

Та нараз в темну ніч,
як замовкло усе
і до сну хилилось втомлене —
яка ж дивна це річ! —
вітер голос несе,
голос чистий, ясний і сталевий:

— "Встань! Доволі вже сну,
туги-болю кайдан!
Встань, що був Ти віками закутий!
Глянь на землю свою,
де лютує тиран!
Визволяйся, народе могутній!"

І народ це почув,
і що тільки жило,
не схотіло каратись в неволі!
Кожен сміло метнувсь
розривати ярмо,
щоб летіти до сонця, до волі!

А як ранок прийшов
і настав листопад,
то не було вже ворога в місті.
І своя хоругов,
свій державний був лад —
в Юрі дзвони співали сріблисті...

Страх перед правдою

Радіоавдиції "Голосу Америки," надавані впродовж кожного дня безперервно у всіх майже мовах народів, поневолених Москвою в советській імперії та в країнах сателітах, отвирають очі советським рабам на фальш і облуду комуністичної пропаґанди. Різні технічні уліпшення довели до того, що заглушувальні мотори советських радіостацій, розміщених в різних місцевостях советської імперії і країн сателітів, не можуть заглушити передач "Голосу Америки," які доходять до советських громадян у найдальшій закутини Советського Союзу. Зі страху перед правдою "Голосу Америки" большевики видали тепер у Советському Союзі і країнах сателітах гострий заказ слухати закордонні радіопередачі, уважаючи нарушення цього заказу державною зрадою, за яку грозять високі кари тюрми. Здається, що й ці протизаходи показалися незадовільними, бо в останніх часах большевики заборонили приватним громадянам мати радіоприймачі, якими можна ловити закордонні передачі, і дозволили тільки на такі апарати, що передають лиш авдиції місцевих радіостацій, які є строго контрольовані з центру. Є відомості, що народ радить собі, слухаючи закордонні передачі нелеґальними апаратами власної конструкції, і такі відомості потайки поширюються потім по всіх місцевостях. Щоб цьому перешкодити, большевицькі диктатори приступили до будови сильних радіостацій, що їх єдиним завданням буде заглушувати закордонні радіопередачі. Страх перед правдою не дає большевицьким тиранам спокою.

Armstrong's
Drugs & Stationery
"Reliable Drug Store"
10068 - 97 STREET — Phone 23311 — EDMONTON, Alta.
ПОСЛУЖИМО ВАМ СКОРО, СПРАВНО І ВВІЧЛИВО У ВСІХ ВАШИХ АПТИЧНИХ ПОТРЕБАХ
Володимир Мадай і п-во Ю. Наконечні, властителі.

ЗАЙДІТЬ ДО НАШОЇ НОВОЇ КРАМНИЦІ ФУТЕР
ЧИСТИМО ФУТРА процесом поляризації, що витягає ввесь бруд і привертає давніший вигляд.
КОЛИ КУПУЄТЕ НОВЕ ФУТРО, прийдіть до нас, щоб вибрати з наших чудових моделів.
Page The Cleaner & Furrier
Михайло Старко і Син, власники
9338 - 118 Avenue — Edmonton, Alberta
Телефон 25138 — 25139

Коштує $1.50, або ані цента
Пощо терпіти на болі ревматизму, крижей, рук, ніг, плечей, карку, корчі в ногах, ломбего, застуду горла або грудей, як GREEN OINTMENT масть усуває їх. Це є знаменитий лік і ми гарантуємо його. Як не поможе — то звернемо Вам Ваші гроші. Питайте за GREEN OINTMENT мастею у свого аптикаря або сторника в Вашім містечку. Не забудьте. А як в них нема — то пишіть до нас. Ціна слоїка $1.50 з пересилкою. Потребуємо сторників до розпродажі. Пишіть на адресу:
HOOLEY PRODUCTS, N. — 10330 - 115 St. Edmonton, Alta.

СВІТОВІ НОВИНКИ

СТОКГОЛЬМ: Нові бюджетові видатки на оборонно-військові потреби Швеції дійшли цього року до 202,-000,000 долярів, на 40 мілонів більше, як видано на цю ціль у Швеції в попередньому році.

БОНН: Західно-німецькі державні чинники роблять старання перед західними аліянтами для перенесення столиці з Бонн до Берліну, вважаючи, що такий сміливий крок дав би їм сильнішу позицію в боротьбі з німецькими комуністами за вільну демократичну Німеччину.

БРАТИСЛАВА: У столичному місті Словаччини Братиславі засуджено на багато літ тюрми більшу групу словаків, обвинувачених словацькою прокуратурою за шпигунство на користь західних великодержав.

ЄРУСАЛИМ: У звязку з недавньою кризою ізраїльського уряду ізраїльський парлямент сам розвязався перед упливом законної його каденції та уповажнив новий уряд проголосити й перевести нові парляментарні вибори.

ПЕКІНҐ: Комуністичний уряд Китаю відмовився вислати своїх представників на засідання Ради Безпеки ООД для участи в дискусії на тему Формози, заявляючи, що Формоза є частиною китайської території і тому в ООД не може бути ніякої дискусії на цю тему.

ЛОНДОН: Британський міністер закордонних справ Ернест Бевин по повороті з Америки заявив у парляменті в Лондоні, що він не вірить у можливість наладнання взаємин з Советським Союзом безпосередніми переговорами при новій зустрічі зі Сталіном, оскільки західні союзники не будуть мати конкретної сили, бо тільки таку силу респектують володарі Кремля.

АТЕНИ: Греція відмовилась від співпраці зі ЗДАмерики над справою переслання харчової допомоги Америки для Югославії, не погоджуючись на відновлення залізничої комунікації з Югославією, яку перервано ще в роках, коли уряд Тита тісно співпрацював з Советським Союзом. Тому американська поміч для Югославії мусить обмежитись до морського шляху Адрійським морем і до югославських портів на тім морю, що припізнить доставу харчів до Югославії, яка такої помочі нагло потребує.

ВАШІНҐТОН: Грецький амбасадор у Вашінґтоні Атанас Політіс заявив, що його країна висилає 5. XI. ц. р. до Кореї 5,000 добровольців для скріплення армій ООД в боротьбі з комуністичною аґресією.

НЮ ЙОРК: Цими днями приїхав з Лондону на відвідини до ЗДА колишній югославський король Петро зі своїми найближчими дорадниками.

БЕРЛІН: Добре поінформовані західно-німецькі чинники твердять, що большевики створили вже у східній Німеччині комуно - німецький генеральний штаб, який займається вишколом молодих німців для німецької комуністичної армії, покищо під маскою поліційних відділів.

РИМ: Шеф штабу американського військового летунства ген. Гойт Ванденберґ, виконуючи інспекцію американської авіяції в Европі, відвідав також столицю Італії Рим, де познайомився з теперішнім станом італійської авіяції.

ШІКАГО: Американський Жидівський Комітет на зібранні в Шікаго рішив домагатися від уряду ЗДА знищення комунізму, що є великою перешкодою в поширенні громадянських прав у цій країні.

ВАТИКАН: На основі найновіших статистичних відомостей Апостольської Столиці від часу другої світової війни дотепер згинуло в різних місійних країнах 1.360 католицьких місіонарів.

СЕУЛ: Цивільну адміністрацію в Північній Кореї наладнює військове командування ООД при видатній допомозі південно-корейського уряду, який вислав туди свого цивільного комісаря з відповідними адміністраційними фахівцями.

УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ПРИЗНАНИЙ НІМЕЦЬКИМ УРЯДОМ

Ректорат УВУ в Мюнхені повідомляє, що баварський державний міністер культури й освіти д-р А. Гундгаммер признав У. В. Університетові декретом ч. XI. 60710 з 16. вересня всі академічні права. На підставі закону з 7. 6. 1933 (Державний Вісник ІС 985), пар. 2. уступу 2-го, цей декрет дозволяє вживати всіх наділюючих УВУ-ом академічних титулів та признає йому право навчання нарівні з німецькими високими школами. Це право зобовязує на терені всієї Союзної Німецької Республіки, згідно з німецькою конституцією.

Цей декрет є вислідом довгих старань і праці керівництва УВУ, яке від самих початків існування Університету в Мюнхені намагалося забезпечити цій Високій Школі міцні правні основи. Цим актом навязано до світлої традиції УВУ празького періоду та уможливлено новим кадрам української студіюючої молоді здобувати академічне знання і нести в світ вільну українську науку.

ОО. РЕДЕМПТОРИСТИ В ТОРОНТО

В жовтні ц. р. перебрали оо. Редемптористи під свою духовну опіку парохію Пресв. Євхаристії у Східному Торонто, при чому першим її парохом став Впр. о. д-р Максим Германюк, протоігумен оо. Редемптористів у Канаді. Бажаємо оо. Редемптористам Божого благословенства та якнайкращих успіхів у їх праці в цій новій станиці.

НОВА ФІЛЬМА З ІВАНОМ ГОДЯКОМ

В кінотеатрах Ню Йорку виставляють тепер нову фільму студії Метро-Голдвин-Меєр під заголовком "Е Лейді Відавт Песпорт" з нашим фільмовим актором Іваном Годяком та Геді Ламар у головних ролях.

Michael Andruchow
PHYSIO THERAPIST
Фізіо-Терапічні обходження поможуть або цілком вилічуть слідуючі недуги: Артрайтис, Нервовість, Сіятику, Ломбего, Параліж, Нюрайтис, Затерпнення і багато інших хронічних недомагань. — Також спеціялізуємо в Колоник Терапії і зниженню надмірної ваги.
307 UNION BLDG. — 10023 - 102 Ave., EDMONTON, ALTA.
Phone 27923

За усіми будівельними потребами звертайтесь до
MAIL ORDER SERVICE
Hayward's LUMBER CO. LIMITED
PHONE 73541
STILL THE Best IN LUMBER!

В. Зеленко

22 місяці під большевицькою владою

(Продовження.)

Ділення панської землі та живого й мертвого інвентаря.

З приходом сов. влади до Галичини сільком Волчківці обняв фільварок "Воловянку" у своє посідання разом з живим і мертвим інвентарем. На мітінґу постановлено, що земля, худоба, живий і мертвий інвентар мають бути розділені між беземельних бідняків громади Волчківці. На тому самому мітінґу вибрано спеціяльну комісію, яка мала все те поділити. В склад комісії входили Л. Ковальський, І. Левко і С. Проданюк.

Комісія приготовила список розподілу живого й мертвого інвентаря і роздача відбулася на спеціяльно в цій справі скликанім мітінґу. Щоб не робити замішання, все наперед обговорено на тайному засіданні, поінформовано виконавців і на мітінґу проголошувано: тому віз, тому упряж, іншому плуг, ще іншому колісницю й борону; той дістав корову чи сани, а плугом-двояком наділили двох; перевізникові ж Маніликові дали залізний тарелевий вал (бо того ніхто не хотів брати). Той вал так і залишився в буряні на Воловянці і перестояв там два роки. Аж як прийшли німці і люди не мали сап, тоді ночами його розбирали і робили в коваля сапи (з кожного тареля виходили 3 сапи).

Дарований інвентар, як живий, так і мертвий, довго не затримався в беземельних бідняків. Сани вони поміняли за 1 метер дров, вози й упряж попродали, коні і корови поміняли за менші, бо цим треба було багато корму і не було де приміститити, телятка, вівці і свині порізали тай поїли, а за шкіри ще й добре напилися. Землі кожному біднякові дали спершу по 1 і пів морґа на особу. Більш заслуженим і комуністам-крикунам дали землю засіяну житом і пшеницею; інші дістали землю неорану, або там, де підмокає. Коли почалась аґітація в селі, щоб вписуватись до колгоспу, то як хто вписався мусів здавати все, що дістав назад. А хто продав і пропив, або зарізав і з'їв, то пропало: ніхто не доходив та не допитувався, де воно поділося.

Податки, заготівля сільськогосподарських продуктів і плата за них.

Хоч восени 1939 р. при закупні збіжжя на червону армію всі советські урядовці твердили людям, що "народня влада" не збирає жадних податків, як це буває в капіталістичних країнах, то вже в 1940 р. всі села були нормально обтяжені як податками в грошах, так теж податками в натурі, продуктами. Податок грішми платили у висоті виміру, побираного поляками на 1939 р. Советська влада поставила вимогу платити всі податки, які треба було платити за "панської Польщі," як державні, так і самоврядні напр. оплату за псів, примусову асекурацію, коминярів і т. і. Але крім тих податків введено ще нові податки, яких і польська держава не побирала. Це була асекурація від градобиття, податок від корови — 120 рублів і 365 літрів молока річно, від двох коров — 300 р. і 800 літер молока, податок від коня — 50 рублів, а від двох коней — 150 р. і виконати відповідну норму праці, наложену сільрадою; від одного пня пасіки до 10 пнів треба було платити 5 рублів, вище 10 пнів по 10 р. річно, а крім того треба було ще продати отаксовану норму державі меду, воску і вощини. Від січкарні платилося 30 рублів. За інші господарські машини, як молотільня, керат, сівалка або триєр ніхто не знає точно, кілько треба було платити, бо всі господарі, що мали ці машини, були зараховані як кулаки і їх спеціяльно оподатковували; але про це буде мова пізніше.

Крім того треба було ще продати по максимальній ціні заготовщикам для держави збіжжя, мясо, яйця, пір'я, дріб, бараболі, солому, сіно, шерсть, прядиво, вовну, городину (як бураки, цибулю, часник, капусту, огірків, помідорів, моркву та ін.).

Всі ці продукти були поділені на поодинокі ресорти і до кожного ресорту продуктів був назначений заготовщик, завданням якого було дбати, щоб наложений контингент здачі продуктів був у 100% виконаний. Для наложення такої заготівлі створено спеціяльні комісії, які ходили весною від хати до хати і списували, кілько в господарстві є худоби, курей, свиней, крілів, голубців, кілько посіяно чи засаджено городини, кілько штук овочевих дерев, чи є пасіка і кілько пнів і навіть чи є на городі хрін і таке інше.

По більшій частині тут члени комісії вирівнювали свої давні сусідські порахунки і що вони запишуть, то хоч трісни, а здай, бо інакше буде "саботаж." Не повірять, що не міг здати, але скажуть: Не хоче. Не брали зовсім під увагу, чи був добрий політок на пасіку, на сад і т. ін. Обложені були заготівлею навіть поодинокі овочеві дерева і нераз бувало таке, що діти, чи то свої, чи чужі, обнесуть сливки або інші овочі з тих кількох дерев, та господар мусів потім овочі купити та здати державі. При тому всьому якість продуктів мусіла бути висока, овочі вибрані, зрілі, бараболя вище 4 цм. (1½ цаля) груба і чиста (без глини), збіжжя млинковане на рідкім ситі, чисте і сухе, а худоба на здачу мяса мусіла бути сита й молода, інакше не хотіли приймати.

Платня за те все була смішно мала, звичайно 10-20 разів нижча від цін на ринку. Наприклад за 1 кґ (2 фунти) жита платили 12-14 копійок, з того ще відтягали 3-5% на занечищення і 5-7% на вогкість, хоч збіжжя було цілком сухе і чисте. Натомість 1 кґ. житнього чорного хліба коштував 1 руб. і 50 коп. За один кґ. мяса при здачі платили від 22-28 коп., при чому обтягали 40-60% на внутреності і шкіру. Як хто не мав своєї штуки худобини, або мав здавати наприклад лише 30 кґ., тоді кількох господарів складалися, купували собі корову чи теличку, але платили по **10 рублів за 1 кґ. живої ваги!** Можна було заплатити грішми навіть заготовщикам за здачу мяса, але по 10 руб. за 1 кґ., при чому 22-28 коп. з 10 рублів можна було з місця собі обтягнути.

Вийняток в оподаткуванні становили 28 господарів, що їх сільрада зачислила до катеґорії "кулаків." Для них застосували інший вимір, як до податку в грошах, так і до заготівлі продуктів. Супроти цієї катеґорії громадян були спеціяльні, чи то писані, чи неписані закони, і до них застосовано такі методи, щоб знищити їх самих та їх господарку. Наложено на них від 50-100-кратно вищий податок від того, що обовязував загально. Податок такий накладала громадська оціночна комісія на своїм довірочнім засіданні, в присутності відпоручника податкового уряду (райфінвідділу) в Заболотові. Прізвища господарів, що мали стати платниками цього кулацького податку, вибирала вже сама комісія зпоміж платників; ними були ті, що їх місцева сов. влада хотіла за всяку ціну збутися з села, щоб їх вивезти туди, як все говорили, де білі медведі...

Між цими 28 платниками кулацького податку був теж священик і церква. На церкву наложено 4.000 рублів, а на священика 3 тисячі зі 100% додатком т. зв. "культ-збору." Наложення цього височезного податку на церкву мало за ціль, щоб в разі його незаплачення церкву замкнути і зліцитувати, а священика вивезти. Однак вірні зробили між собою збірку і податок за церкву та за священика заплатили.

(Далі буде)

Приловили комуністів на брехні

Поборюючи комуністичну пропаґанду за стокгольмським "мировим" маніфестом, в якому комуністи домагаються заборони атомової бомби, італійська Християнсько - Демократична Партія поширила в мільонах відбиток текст редакційної статті, що появилася в комуністичнім органі "Л'Уніта" 10. серпня 1945 р., після скинення першої атомової бомби на Японію. Комуністичний часопис писав:

"Вістку, що американський літак скинув атомову бомбу, прийнятто в деяких колах з почуттям паніки і зі словами осуду.

"Нам виглядає, що це є поважне психологічне непорозуміння... Атомова бомба представляє разом з участю Советського Союзу (в японській війні) позитивний причинок до швидкого встановлення миру, до якого змагають всі держави і всі народи."

НЕДІЛЬНИЙ ДЗВІН

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР

ЛИСТОПАД

1 19 С Косми і Дамяна безсреб.	Йоіла прор.
2 20 Ч Акиндина і ін. мч.	Артемія вмч.
3 21 П Акепсима і ін. мч.	Іляріона вмч.
4 22 С Йоанікія В. преп.	Аврекія св.
5 23 Н 23 по Сош. Галактіона мч.	**23 по Сош. Якова ап.**
6 24 П Павла св.	Арети мч.
7 25 В Єроніма і ін. мч.	Маркіяна і Мартирія
8 26 С Собор св. Михаїла Арх.	**Димитрія вмч.**
9 27 Ч Онисофора мч.	Нестора мч.
10 28 П Ераста і ін. ап.	Параскеви мч.
11 29 С Мини, Віктора і Вінкентія мч.	Анастасії прпмч.
12 30 Н 24 по Сош. Йосафата сщм.	**24 по Сош. Зиновія і Зиновії**
13 31 П † Івана Золотустого св.	Стахія і ін. ап.

НЕДІЛЯ 23 ПО СОШЕСТВІЮ

СВ. ЛУКИ ЗАЧ. 38).

У той час прийшов Ісус у землю Ґерґесенців, що є напроти Галилеї. Коли ж вийшов на сушу, зустрів його один муж з міста, що мав біса і від довшого часу не одягався в одежу, ані в хаті не жив, а в гробах. Сей побачивши Ісуса, упав перед ним і закричав великим голосом та сказав: Що мені і тобі, Ісусе, Сину Бога Вишнього? Благаю тебе, не муч мене. Бо приказав нечистому духові, щоб вийшов з чоловіка; бо від довгого часу поривав його: і вязано його ланцюхами і в кайданах стережено; та розриваючи ланцюхи, гонений бісом на пустиню. І спитав його Ісус, кажучи: Як тобі на імя? А він сказав: Леґіон; бо много бісів увійшло в нього. І просили його, щоб не наказував їм іти в безодню. А було там велике стадо безрог, що паслося на горі; і просили його, щоб позволив їм в них увійти. І позволив їм. І вишли біси з чоловіка та увійшли в безроги; і кинулося стадо з берега в озеро і потонуло. Коли ж те, що сталося, побачили пастухи, повтікали і розповіли в місті і по селах. І вийшли побачити, що сталось, і прийшли до Ісуса і знайшли чоловіка, з которого вийшли біси, одягненого, і при здоровім розумі, сидячого в ногах Ісуса, і злякалися. І сповістили їх ті, що бачили, як біснуватий одужав. І просило його ціле населення Ґерґесенської країни, щоб відійшов від них, бо обняв їх великий страх. А він, вступивши в човен, вернувся. І просив його муж, з котрого вийшли біси, щоб був при нім; та Ісус відпустив його, кажучи: Вертайся в свій дім і розкажи, що тобі вчинив Бог. І пішов по цілім місті, оповідаючи, що вчинив йому Ісус.

о. Володимир Тарнавський

Полюбіть правду а вона вас освободить

В 40. і 41. числах "Українських Вістей" читали ми інформаційні статті про жалюгідний стан в українській греко-православній Церкві в Канаді. Статті ці замітні тим, що подають правду, зачерпнену з самого джерела. Отже ніхто не може сказати: диктувала ці статті неприхильність чи злорадність українців католиків.

Воно цікаве — це вислід нашої приналежности до Христової Церкви, ми це вичуваємо душевно — що в нас нема нічого з тих почувань, що їх часто хотіли б нам приписати греко-православні. То ж вірні слова, що ними кінчиться друга стаття: "не ликуємо, а болїємо над жалюгідним станом їх Церкви." Християнська чеснота любови каже нам не тільки боліти, але й старатися помогти тому, хто в потребі. Знаючи, що між нашими братами, які належать до української греко-православної Церкви, є чесні й думаючі віруючі, хочу до вище згаданої рефлексії в 41. числі "У.В." додати і свою скромну думку.

Обставини, що заіснували в українській греко-православній Церкві, надто поважні, щоб про них говорити чи писати без тремтіння душі. Не йде ж про якусь маловажну, до цього ще дочасну справу. Цеж справа, що першою з перших у житті українських греко-православних. Іде про справу, чи вони врятують українську греко-православну Церкву, привертаючи їй давні й тривкі основи злуки з Апостольським Престолом. Іде про те, чи поставлять свою Церкву на Петровій скалі, чи, зруйнувавши її міжусобицями, самі розгубляться на бездоріжжях. Бо ж "кожне царство, розділене проти себе, запустіє" (Лк. 11,17). А цього тремтіння душі, цього Божого страху, що є початком усякої мудрости, ніяк не видно у великої частини греко-православних. Хтось міг би сказати, що таке твердження — це ніщо інше, а лише мій субєктивний погляд. Ні, тут ні крихітки субєктивізму. Читаймо греко-православну пресу та урядові видання греко-православної Церкви і самі переконаємось, які далекі вони від того, що називається: добра воля!

Перш усього у них неправильний підхід до справи. За всяку ціну—так твердять наші греко-православні — вони хочуть рятувати православність своєї Церкви. Багато з них допустили б може думку, що єдиний їм рятунок піти слідами українських Владик і вірних 16. століття. Та неоправданий страх: "Рим відбере нам право називатися православними" — паралїжує цю спасенну думку. Так отже рятуючи те, чого в них нема, гублять з очей суть, яку саме і треба рятувати. Кожному чейже відомо — розуміється, хто знає історію української Церкви, що саме, і то **єдино, Петрова Скала, що на ній Христос збудував свою Церкву, може привернути і, привернувши, допомогти зберегти українській греко-православній Церкві православність.** Цю правдиву, ненарушену і непофальшовану православність, що мов цілюща кров у здоровому тілі зберігається в одній, святій, соборній та апостольській Церкві, яка збудована на Петрі.

По-друге ж, мені здається, що греко-православні так довго нічого путнього не вдіють — сьогоднішній стан української греко-православної Церкви не новина, — як довго не зрозуміють, що Церква не їхня, а Христова. Чи не до них треба би звернути слова св. ап. Павла: "Бо всі шукають свого, а не того, що Ісус Христове" (Фил. 2, 21)? Так,**Церква тоді Церквою, коли вірні уважають її не своєю, а Христовою!** Не інакше і навчав св. Павло Коринтян. Христос оснував Церкву, дав їй точно означені форми, полишив повсякчасного опікуна - Святого Духа, що захоронює її від всього, що могло б спричинити її загладу. Чи на католицькій Церкві не справджується Христова обітниця?

Та, щоб це розуміти і зрозуміти, треба з тремтінням у душі підходити до справи. Це тремтіння вносить у душу Божа ласка. А щоб мати цю Божу ласку, треба її **випрошувати.** Бог дає людям даром тільки початкову ласку; всіх інших треба у Нього просити. Отже треба молитися і про ласку просвітління, як вийти греко-православним з їхнього важкого церковно-релігійного положення. Тимчасом цеї духової настанови ніяк не можна **дошукатися в тому, що не про нас,** католиків, нашу українську католицьку Церкву, і її світоча полита Андрея Шептицького, та славу — покійного Митрополита, але про себе самих пишуть наші греко-православні.

Тому треба їм шукати між собою любови, просити Господа Бога про неї. А маючи любов, старатись удостоїтися ласки рятунку, що може прийти тільки від Творця-Господа. Бо, якщо в Христі "зволила замешкати вся повнота" (Кол., 1, 19), то, зрозуміло, не може уживати тієї повноти, хто від Церкви, "що є Його тілом" (Єфес. І 23), відлучений. Тимчасом коли обсервуємо те, що діється в українській греко-православній Церкві, то бачимо, що там над усім застановляються, плянують та радять, лише не над тим, як би то дістати Божу поміч в такому важному ділі, як справа рятунку Церкви. Може хто з наших греко-православних братів обуритись: як можна так нас засуджувати? Відповіді, що її я мав би дати, хай шукають таки у своїх писаннях про себе самих.

Христос сказав: **"Полюбіть правду, а вона вас освободить."** Треба, щоб і греко-православні вірні полюбили правду. Ця правда перемінила Савла на Павла. Ця правда дала йому мужність признатись одверто, що блукав манівцями: "Бо ви чули про моє колись життя в жидівстві, що я над міру переслідував Церкву Божу і руйнував її, і передував в моїм народі, будучи більшим ревнителем моїх батьківських переказів" (Гал. 1. 13,14) — як сам про це говорить.

Здається нашим греко-православним бракує тільки цеї мужности. Коли б вони її мали, ніщо не спиняло б їх піти слідами тих українських патріотів, що столітні намагання українського народу перевели в діло 1596 р. в Бересті. Цю мужність мав Мелетій Смотрицький, що у своїй Апольоґії писав: "Вернімся до православної в злуці з Римом віри наших правовірних батьків, а подібно, як вони, як правовірні, прославимося! Тоді Господь буде з нами і приверне нам усе наше тілесне й душевне добро, якого ми вже такий довгий час не зазнавали, усуне грозячий нашій Церкві упадок і приверне нашому народові давню свободу."

Коли ми спочуваємо нашим греко-православним братам у їхній церковно-релігійній недолі, то виявляймо це щирою, покірною молитвою. Молімся до Третьої Божої Особи — Опікуна Христової Церкви, щоб просвітлив уми тих, що хочуть та мають добру волю рятувати українську греко-православну Церкву від занепаду хаосу та розбиття. Молімся, бо **рятунок є — його доказала історія української католицької Церкви.** Молімся, бо рятунок цей диктує правда, що її всі українці греко-православні мусять полюбити: **рятунок української греко-православної Церкви тільки в єдності з Апостольським Римським Престолом, до якого українська Церква тяготить впродовж усього свого 962-літнього існування. Полюбіть правду, а вона вас освободить!**

Ще про долю Преосв. Гойдича

ДАРЕМНІ РОЗШУКИ ЗА ЄП. ГОЙДИЧЕМ

Ватиканські кола заявили, що всі заходи, щоб довідатися про місце перебування Преосв. Петра Гойдича, греко-католицького єпископа Пряшева, показалися даремними. Ватикан затривожений також недолею понад 100 священиків з дієцезії Преосв. Гойдича, яких арештували чеські комуністи. Є здогад, що всіх їх вивезено до Росії.

ЄПИСКОП ГОЙДИЧ НА СИБІРІ

Досі ніхто певно не знав, де перебуває арештований большевиками український єпископ Пряшівщини, Преосв. Павло Гойдич. Одні твердили, що він у вязниці, інші, що разом зі словацькими арештованими єпископами. Тепер часопис карпатських русинів "Американски Русски Вестнік" ч. 41. подає таку вістку:

"Минулої неділі, 8. жовтня ц.р., один знаний американський радіокоментатор заявив, що має інформацію з вірогідного джерела, **що комуністи вивезли Преосв. Єп. Павла Гойдича і 4-ох священиків на Сибір."**

Як відомо, комуністи приневолювали різними способами єпископа Гойдича перейти на комуністичне православія. Одначе єпископ, як і багато інших священиків, воліли стати мучениками, ніж покинути правдиву віру. (Шлях)

ПЕРЕДПЛАТНИКИ ПРЕСУ БУДУЮТЬ, ДОВЖНИКИ Ї РУЙНУЮТЬ!

О. ПРОФ. Д-Р ЛАБА В ЕДМОНТОНІ

Перед двома тижнями прибув до Едмонтону з міста Кулемборґу в Голяндії, де був осідок Української Духовної Семінарії, її ректор, о. проф. д-р Василь Лаба, що замешкав в Єпископській резиденції Західного Ексархату. З приїздом о. проф. Лаби та о. Степана Хабурського з Парижа число священиків у Західному Ексархаті зросло до 60.

ШЕМАТИЗМ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ В ЗЛУЧ. ДЕРЖАВАХ

У Філядельфії вийшов з друку шематизм Української Католицької Церкви в ЗДА. з багатим і дуже цікавим статистичним матеріялом. У шематизмі поміщений адресар всіх священиків, дяковчителів і церков, церковних шкіл та монастирів. Парохії подані за стейтами з мапками, на яких подані всі українсько-католицькі парохії та місії. Крім того є ще загальна мапа, на якій зазначені теж всі парохії і місії. Поміщений у шематизмі також спис всіх померлих священиків від початку української іміграції до ЗДА аж до останніх часів. Є це перший український католицький шематизм, який подає такі докладні відомості про Українську Католицьку Церкву в Північній Америці.

ІНФОРМАЦІЙНІ ВІЧА ЦЕНТРАЛІ УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ У САСКАЧЕВАНІ

Централя Українців Католиків Канади відбула цілу низку Окружних З'їздів у минулих місяцях в Манітобі і тепер буде продовжувати свої з'їзди у формі інформаційних віч у провінції Саскачеван. З Вінніпеґу висилає Централя свого головного представника Всеч. о. Семена Іжика.

Всеч. о. С. Іжик, редактор дитячого журналу "Мій Приятель," буде мати віча в таких місцевостях Саскачевану:

5. 11. Канора і околиці;
8. 11. Рама і околиці;
12. 11. Норквей і околиці.

Централя Українців Католиків у Вінніпеґу.

ЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ІНСТИТУТ ІМ. МИТР. АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО В САСКАТУНІ.

Їх Ексцеленції Кир Василій і Кир Андрей	$1000.00
Гeффорд-Кридор з карнавалу з 1949 року	950.00
Стар Міт Маркет, Саскатун,	100.00
о. В. Івашко, Принц Алберт	100.00
о. П. Криворучка, Саскатун,	50.00
о. К. Лотоцький, Кадворт,	50.00
Д-р. С. Воробець, Саскатун,	50.00
З весілля Хрущ-Бозняк, Ланівці	46.05
о. Іван Олійник, Вонда	25.00
Вол. Квятковський, Вайкавнт	25.00
Петро Воробець, Ростерн	25.00
о. Й. Ляшкевич, Кемсек	25.00
о. Р. Добрянський, Альвена	25.00
Емпайр Міт Маркет, Саскатун	25.00
Іван Стаднійчук, Ґернсей	20.00
Петро Стаднійчук, Саскатун	20.00
Василь Шаланський, Саскатун	20.00
В. Бенрот, Фокс Форд	20.00
о. Іван Головка, Альвена	20.00
о. Михайло Курило, Саскатун	20.00
о. М. Ференс, Саскатун	20.00
Антін. Каменецький, Кадворт	20.00
Анастасія Жук, Канора	20.00
о. Мирослав Колодій, Канора	15.00
Саск. Ко-оп., Саскатун	10.00
д-р Ірина Мак, Саскатун	10.00
Василь Харко, Саскатун	10.00
Андрій Дичак, Мічам	10.00
В. Котелко, Саскатун	10.00
Павло Кузьмінський, Елстов	10.00
о. Ю. Габрусевич, Арран	10.00
Василь Песак, Вайкавнт	10.00
Роман Бенрот, Фокс Форд	10.00
Яків Буринюк, Вакав	10.00
Юстин Воробець, Саскатун	10.00
І. Мельник, Саскатун	10.00
Василь Будз, Саскатун	10.00
Іван Кулішір, Саскатун	10.00
Стефан Кіт, Бердейл	10.00
Гнат Костинюк, Саскатун	10.00
Кембел Вілсон Говсейл, Саскатун	10.00
Стефан Блоха, Ростерн	10.00
З вес. Войтович-Дзядик, Ланівці	8.00
В. Іванчина, Міт Парк	5.00
П-во Костишини, Саскатун	5.00
Панько Купи, Саскатун	5.00
Панько Піхлик, Саскатун	5.00
П-і Піхлик, Саскатун	5.00
Стефан Побран, Содерленд	5.00
Йосиф Мадараш, Саскатун	5.00
Михайло Зварич, Саскатун	5.00
Миколай Библів, Вайкавнт	5.00
Н. Каплич, Саскатун	5.00
Дрібними на посв. фундаментів	182.95
	3116.92

Це жертви зі з'їзду БУК-а й УКЮ в Саскатуні 7., 8. і 9. жовтня 1950.

Всім благородним Жертводавцям сердечна подяка. Нехай Ісус ласкаво і стократно винагородить всім щастям, добром, повною милістю! Всім бажаємо кріпкого здоровя і повного успіху в їхній праці.

ПРОТИ ПЛЯНУ ДЕТВАЙЛЕРА

(Надіслане)

Едмонтонські податковці кінець-кінців заплатять рахунок за податкові концесії, дані промоторам пляну Детвайлера. Приходи, втрачені наслідком концесій, мусять прийти з інших джерел, щоб покривати видатки на школи, поліцію, вогневу сторожу та багато інших услуг.

Не зробіть помилки — бо є тільки одно джерело, з якого місто може добути прибутки. Це від власника дому.

Бизнесові підприємства можуть собі надолужити за вищі податки, накладаючи вищі ціни на товар, який вони продають. Не так з власником дому. Він не має якогось способу, щоб покрити втрату через вищий податок.

Він не тільки заплатить підвишку податку за свій власний дім, але заплатить також підвишку податку від бизнесових будинків.

Експерти підчас довгого переслухання про добрі і лихі сторони пляну Детвайлера свідчили, що податкові концесії промоторам цього пляну певно спричинять вищі податки для домовласників. В цьому всі вони були згідні.

Інші експерти рішуче ствердили, що концесії для "Ню Амстердам Корпорейшин" спричинять підвишку від 5 до 10 милсів. Вони навели довгу лісту доказів, що у всіх випадках, де комусь признано податкові пільги, податки для домовласників зросли, щоб покрити втрату прибутків через концесії.

Цікаво, що промотори пляну Детвайлера не переконали комишнерів Ради Публичних Ужиточностей, що їх плян є в найліпшім інтересі міста.

Вони відмовились дати одобрення. Один комишнер сказав, що нема доказу на те, що плян бувби добром для Едмонтону. Другий заявив, що з деякими змінами він бувби приемливий. Той комишнер не вичислив бажаних змін і тому вони не є включені в угоді, яку переслано податковцям.

Спротив проти підвишки податку є тільки одним з багатьох проти цеї пропозиції.

БОГОСЛУЖЕННЯ

ЖОВТЕНЬ

5. Нед. — Голден, ц. Св. Духа
8. св. Михаїла — Коперник
12. Нед. — Голден М.Б.

Basilian Fathers
9648 - 108 Ave. — Edmonton, Alta.
Phone 23181

5. Нед. — Калмар-місто, Равнд Гія
8. св. Димитрія — Торсбі (базар)
12. Нед. — Ледук, Гей Лейк

Basilian Fathers
8317-105 St. — Edmonton, Alta.
Phone 34653

4. Суб. — Благодарств. Сл. Божа Гіллярд, Сенюки, попол. катех. дітей у Гіллярд-місто
3. Нед. — Гіллярд-місто, збори УКЮ, Спас, Борщів
11. Суб. — катех. в Чипмен
12. Нед. — Чипмен (збори Апост. Молитви), Веґревил, Краків

Basilian Fathers
Mundare — Alberta

5. Нед. — Вох
8. Сер. — Вох
12. Нед. — Федора

о. Петро Іванець.
10367 — 97. Стр. — Едмонтон

5. Нед. — Стар, Восток св. Миколая
8. св. Димитрія — Лемонт, Делф
12. Нед. — Скаро, Восток св. Михаїла

о. В. Чопей — о. Е. Дмитрук
Лемонт, Алта.

5. Нед. — Дервент-місто
8. св. Димитрія — Дервент-місто (базар на церкву 7, 8 і 9)
12. Нед. — Нортерн Веллій

о. І. Черкавський о. Й. Малицький
Вох 4. — Тел. 11. — Дервент, Алта.

5. Нед. — Россінгтон (год.10:30)
8. св. Димитрія — Рочфорт Бридж (10:30)
12. Нед. — Рочфорт Бридж (10:30)
19. Нед. — Чергил (10:30)

о. Степан Хабурський
Едмонтон, Алта.

5. Нед. — Мирнам (10)
8. св. Мих. — Мирнам (10)
12. Нед. — Моркемб

о. Е. Мельничук
Вох 4. — Тел. 11. — Дервент, Алта.

5. Нед. — Редвей (в суб. 10. год. рано катехизація)
8. св. Димитрія (с.т.) — Куквил
12. Нед. — Редвотер (в суб. 3. год. пополудні катехизація)

о. Володимир Жолкевич
Карвел, Алта.

5. Нед. — Осн (10. год.)
8. св. Михаїла — Дромгеллер (9. год)
11. Суб. — Дромгеллер (10. год. катехизація дітей)
12. Нед. — Істкулі (9. год.) Дромгеллер (11. год.)

о. Степан Чеховський
Вох 361, Дромгеллер, Алта.

5. Нед. — Вильна, Ту Лейкс (7. веч.)
8. св. Димитрія — Белліс
12. Нед. — Смокі Лейк-Параскевія (храм)

о. Я. Федуник
Вильна — Алберта.

5. Нед. — Іннісфрі-місто
8. св. Димитрія — ц. Р.М.Б.
12 Нед. — ц. В.Ч.Х. Іннісфрі

о. Богдан М. Ганушевський
Вох 572 — Іннісфрі, Алта.

5. Нед. — Просперіті
8. Сер. — Мінук
12. Нед. — Галич

о. Богдан Лозинський
Донатвия — Алберта.

5. Нед. — Ґері Гіл
8. св. Мих.(н.с.) — Новий Київ
12. Нед. — Ту Гилс

о. Володимир Тарнавський
Ту Гилс, Алта.

5. Нед. — Елк Пойнт
8. св. Димитрія — Айрон Рівер
12. Нед. — Ст. Павл (по Сл. Б. мітінг)

о. М. Гураль
Ґлендон, Алта.

5. Нед. — Меґрет (год. 10)
8. св. Димитрія — Летбридж (7. год.)
12. Нед. - Летбридж (8. год.)

о. Гнат Дмитро
610-12 Ст., С. Н., Летдбридж

5. — Кодеса (10:30)
8. — Райкрофт (10:30)
12. — Ґрінвей (10:30) і Парастас

о. Н. Будз
Райкрофт, Алта.

5. Нед. — Торгілд-місто (В римо-кат. церкві год. 11.)
8. св. Димитрія — Егремонт (год. 11.)
12. Нед. — Дарлінг (год. 11.)

о. Іван Чинченко
Торгилд — Алберта.

5. Нед. — Пайн Ривер (Вал)
8. св. Димитрія — Дак Ривер
12. Нед. — Ґарленд

о. Михайло Климчак
Вох 115 Пайн Ривер, Ман.

о. М. Климчак
Пайн Ривер, Ман. — Вох 115

5. Нед. — Рассел (річний мітінг)
8. св. Димитрія — Лейкдейл
12. Нед. — Ангусвил

о. Володимир Лучків
Вох 93. — Ангусвил, Ман.

5. Нед. — Озерна, Січ
8. св. Димитрія — Рекгем, Елфинстон
12. Нед. — Сенді Лейк, Долини

В днях 19., 20. і 21. лист.в Сенді Лейк великий базар, получений з дитячим карнавалом.

о. Іван Іванчук — о. Андрій Заяць
Вох Е. — Сенді Лейк, Ман.

5. Нед. — Ешвил
8. св. Димитрія — Ґрифтон
12. Нед. — Ґилберт Плейнс

о. Роман Закревський
Вох 155 — Ґилберт Плейнс — Тел. 119.

5. Нед. — Давфин, Ґленелла
8. св. Димитрія — Келд (базар); Ґленговп

о. Г. Теплий о. В. Божик о. Ів. Легкий
Вох 64 — Давфин, Ман.

5. Нед. — Россбурн-місто
8. св. Димитрія — Россбурн-фарми
12. Нед. — Ольга

о. Евген Олійник,
Вох 145 — Россбурн, Ман.

5. Нед. — Етелберт
8. св. Димитрія — Дрифтінг Ривер (празник)
12. Нед. — Венлав

о. А. Луговий,
Бох 85, Етелберт, Ман.

5. Нед. — Мус Джа
8. св. Михаїла (н.ст.) — Годжвил
12. Нед. — Вейборн

Грекокатолицький душпастир
Мус Джа, Саск.

5. Нед. — Приймове, Ланівці
8. св. Димитрія — Сокаль (базар), Альвена-місто (базар)
12. Нед. — Єллов Крік, Альвена-фарми

о. І. Головка о. Р. Добрянський.
Алвена, Саск. — Вох 111.

5. Нед. — Дорбен
8. св. Димитрія — Поплар Блафф
12. Нед. — Арран (базар)

о. Юліян Габрусевич
Вох 17; Тел. 6-12; Арран, Саск.

5. — Василів
12. — Олеша
8., 19., і 21. — Бюкенан

о. Юрій Малий
Бюкенан — Саск.

5. Нед. — Ґренфел
8. св. Димитрія — Трибюн
12. Нед. — Кендіяк

о. Н. Сидорак
1731 Торонто Ст., Ріджайна, Саск.

5. Нед. — Рама (4. і 5. базар)
8. св. Димитрія — Тязів (храм)
12.Нед. — Куликів (річн. мітінг)

о. О. Пасічняк, Рама, Саск.

5. Нед. — Кадворт, Вакав
8. св. Димитрія — Твей-місто (храм)
12. Нед. — Спаса, Гомболдт

о. К. Лотоцький о. В. Василишин
Вох 67 — Кадворт, Саск. — Тел. 63.

5. Нед. — Борщів
8. св. Димитрія — Вонда
12. Нед. — Прудгом

о. Іван Олійник,
Вонда, — Саскачеван

5. Нед. — Вадіна
8. св. Димитрія — Нора
12. Нед. — Фостон

о. Теофіль Гурко
Вадіна — Саск.

5. Нед. — Кемсек
8. Сер. — Ст. Філипс
12. Нед. — Вереґін

о. Єронім Ляшкевич,
Кемсек, Саск.

5. Нед. — Радісон
8. св. Димитрія — Марлин
12. Нед. — Норт Бетелфорд

о. Богдан Бачинський
1171 - 108 ст. Н. Бетелфорд, Саск.

5. Нед. — Ґронлід
8. св. Димитрія — Ніпавін
12. Нед. — Брукcбі

о. В. Шек
799 - 15 Ст. Принс Алберт, Саск.

8. св. Димитрія — Самбург

Богослуження в Принс Алберт кожної неділі. Катехизація дітей у Принс Алберт кожної суб. о 4. год.

о. В. Івашко
799 - 15 Ст. В. Принс Алберт, Саск
Тел. 3645

5. Нед. — Стінен
8. св. Димитрія — Гаес
12. Нед. — Норквей

о. Микола Чорній, Норквей, Саск.

5. Нед. — Геффорд
8. св. Димитрія — Алтикейн
12. Нед. — Величко

о. Мирон Пилипчук,
Вох 282 — Тел. 37 — Геффорд, Саск.

ОТРУЇЛИ СЛОВАЦЬКОГО ЄПИСКОПА

Католицький словацький тижневик "Єднота" в Америці подав у числі з 11. жовтня вістку, що в Братиславі отруєно в тюрмі єпископа Михайла Бузальку.

Той же часопис приніс вістку, що в Словаччині арештовано недавно відомого місіонаря, проповідника й письменника, о. Фелікса Древека, ченця Товариства Слова Божого.

ПРИХОДЬТЕ ДО НАС,
УКРАЇНСЬКИХ КУПЦІВ І КРАВЦІВ в ЕДМОНТОНІ

У НАС
• солідна робота
• поміркованi ціни
• найновіші моди
• обслуга в рідній мові

ELCHEN TAILOR	MODERN TAILORS MEN'S SHOP	PILIP BROTHERS	20-TH CENTURY CLOTHING MANUFACTURERS
9753 Jasper Ave	9713 Jasper Ave	10741 - 97 St.	11047 - 95 St.
Phone 24612	Phone 24684	Кравецька робітня	Phone 25310
Кравецька робітня і крамниця	Кравецька робітня і крамниця	Шиємо самі	Кравецька робітня
[illegible] власник	[illegible] власник	[illegible] управитель	[illegible] власник

СВІЙ ДО СВОГО — ЦЕ НАШЕ ГАСЛО!

Hudson's Bay Company.
INCORPORATED 2nd MAY, 1670

ПРИЯЗНИЙ СКЛЕП ДЛЯ ОЩАДНИХ ЛЮДЕЙ
В ЕДМОНТОНІ

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
Український Католицький Тижневик
Видає Спілка Українські Вісті під адресою:
Ukrainian News Publishers Limited
10967 - 97 Street,
Edmonton, Alberta, Canada.
Телефон 25708

Річна передплата в Канаді $2.50
Поза Канадою $3.00

UKRAINIAN NEWS
WEEKLY
(Member Canadian Weekly Newspaper Association)
Published every Tuesday by the
Ukrainian News Publishers Limited
10967-97 Street, Edmonton, Alberta.
Phone 25708.

Yearly subscription in Canada $2.50
Outside Canada $3.00

Редакція за оголошення не відповідає

Соборницьке значення Листопадового Чину

Минають тридцятьдва роки від тої хвилини, коли галицькі, буковинські і закарпатські українці, як довговікові господарі західно-українських земель, **ЛИСТОПАДОВИМ ЧИНОМ** започаткували нову героїчну епоху в житті цілого українського народу. Після довгих століть пошматування живого організму народу захланними сусідами західні українці засвідчили листопадовим зривом перед усім світом сутоукраїнський характер Галичини, Буковини і Закарпаття та нерозривну єдність цих давніх українських земель з українським материком у Києві. За цю велику соборницьку ідею Листопадового Чину сини і доньки українського народу пішли в нерівний кривавий змаг з захланними й нерозважними наїздниками на ці українські землі. В обороні цієї великої ідеї десятки тисяч молодих героїв передчасно зложили своє буйне життя на зрошених гарячою українською кровю широких просторах України. І хоч перед чисельно переважаючими та краще озброєними польськими й румунськими арміями встоятись не було сили, то й тоді галицько-буковинський стрілець і державний діяч та політик не заломилися духово та не втратили віри у велич великої ідеї Листопадового Чину. З великим болем у серці та з безмежною тугою за хвилевою втратою вужчої Батьківщини вони перейшли річку Збруч, де негайно включилися в боротьбу України з московським наїздником, видвигаючи нове українське гасло: **"Через Київ до Львова!"**

Почались нові криваві змагання Українських Армій (Української Галицької і Армії Української Народньої Республіки з московськими окупантами (большевиками і денікінцями). Довго чергувалися світлі боєві успіхи з гіркими невдачами. Гинули за святу соборну українську справу наддніпрянці побіч наддністрянців з великою вірою в остаточну перемогу української соборницької ідеї. Коли ж у висліді нерівних змагань затріюмфували були на короткий час в Україні чотири наїздники, а у висліді недавньої світової війни московський окупант не лише загарбав від поляків, румунів і чехів окуповані ними українські землі, але також їх країни підкорив захланній Москві, **то український нарід ніколи не заперестав збройної боротьби з усіми наїздниками,** а й тепер веде її серед найбільш невідрадних обставин вже тільки з одним московським окупантом всеї України.

Коли ми сьогодні з нагоди листопадових роковин роздумуємо про визвольницьку леґенду Листопадового Чину, чи культ національної традиції, чи виховну ідею цеї історичної події, чи застановляємось над пошаною для тих громадян, що підготовили цю подію, за неї боролися і передчасно віддали своє життя, чи будемо аналізувати причини тодішньої невдачі, то все дійдемо до ствердження, що Листопадовий Чин галицьких, буковинських і закарпатських українців творить великий світляний стовп. Він вказує всім українцям: і тим на Рідній Землі, що в тяжкій боротьбі з московським окупантом, і тим, що це скитаються по світі, і тим, що на нових місцях поселення, ясний шлях до звільнення України з московської окупації та відновлення суверенности й незалежности Соборної Української Держави. З цього шляху українці, незважаючи на своє територіяльне походження, вже ніколи не зійдуть. Хоч багато з них, знеможені непосильними трудами і важкою боротьбою, упали на шляху, не дійшовши до мети, то на їх місце приходять все нові й нові тисячі і міліони нових працівників, борців і героїв, що переймають у свої дужі руки прапор Листопадового Чину і несуть його дальше, щоб під цим прапором працювати і боротися за здійснення листопадової ідеї.

В цій саме соборницькій ідеї лежить уся велика вартість Листопадового Чину. Перший Листопад 1918 р. і його чин у старокняжім городі Льва був предвісником 22. Січня 1919 року, що дав українському народові **завершення вікових мрій у проголошеному того ж дня на Софійській площі в Києві Акті Української Соборности.** Коли б не було в новітній історії України Листопадового Чину у Львові, то не було б також пізнішого формального вияву всього українського народу в Акті Соборности 22. Січня 1919 р. в столиці України, в Києві. Це власне ця основна й найбільша вартість Листопадового Чину у Львові, до якого галицькі, буковинські і закарпатські українці приготовлялися ще від весни народів у 1848 р. і впродовж довгих десятиліть виховували в цій ідеї своїх дітей, внуків та правнуків. Творцями цього Чину було кілька поколінь усіх українців, а виконали цей Чин його сучасники: західно-українські політики, громадські діячі і боєздатна молодь з доручення українського народу, довговікового господаря цих українських земель. Всі як один українці цих земель обєднались тоді довкола ідеї Листопадового Чину. Партійні суперечки, політично-ідеологічні різниці, станові та групові розбіжності затихли в тодішній великій історичній хвилині і всі визнавали єдиний авторитет тодішньої Української Національної Ради, що перебрала провід цивільної і військової адміністрації країни. Тільки завдяки такій ідеальній єдності всього народу можна було серед крайне невідрадних обставин підготовити Листопадовий Чин, обняти владу в цілій країні і законодатними актами довести до завершення державних змагань усіх українців, до Акту Соборности з 22. Січня 1919 р. в Києві.

Ця єдність всього народу, взаємне довіря і льояльна співпраця всіх українських сучасників Листопадового Чину і пізніших подій — це другий основний позитив тих часів, що нам, живучим українцям, **наказує підчинити всі свої приватні, партійні, групові, станові та всякі інші менш важні справи цій великій ідеї Листопадового Чину.** А все те, зобовязує нас у нашій праці та в боротьбі за остаточне здійснення Листопадового Чину і його завершення в Акті Соборности Українських Земель поступати так як поступали творці й виконавці того чину. До цього закликають нас усіх міліони українців, що в боротьбі з окупантами України впродовж минулих 32-ох років віддали передчасно своє життя за здійснення цеї ідеї.

З ПРЕСИ

Остін Ф. Крос про Веґревільщину

Відомий канадійський журналіст О. Ф. Крос вміщує саме на сторінках оттавського щоденника "Да Івнінґ Ситизен" цікаві репортажі із своєї поїздки по Канаді. В репортажі про Алберту з 13. жовтня він присвячує досить багато місця веґревільській окрузі й українцям, що її замешкують. Він пише:

"Неофіційна столиця

Веґревил, мабуть найбільший всеукраїнський центр у Канаді і неофіційна столиця федеральної округи, є живим і здоровим містом. Своїми людьми, випадковою архітектурою, виставовими вікнами і загальною атмосферою воно нагадує мені деякі місцевості, які я колись бачив у Галичині. Очевидно, в Україні є міста, що різняться від Веґревил. Від самих початків веґревільська федеральна округа вибирала канадійських українців, від далеких днів Михайла Лучковича, із хвилевим перериом у 1935 р., коли вибрано В. Гейґорста, аж до днів вродливого Антона Глинки і до недавніх днів вибору Івана Дікура. Веґревил є великою честю для Канади, а його енергійне, мужне населення показує, як українець перероджується в канадійця. Мимоходом зазначу, що канадійська листа вбитих у другій світові війні рясніє від українських імен."

"БАГАТО ЗВАННИХ, АЛЕ МАЛО ІЗБРАННИХ"

Перед кількома тижнями подали ми у нас ширшу вістку про ліквідацію української греко-католицької Духовної Семінарії в місті Кулемборзі (Голяндія), спричинену тим, що вона майже не мала допливу нових питомців. З приводу цього сумного факту забрав голос лондонський тижневик "Українська Думка" (число з 1. жовтня), де читаємо м. ін.:

Цей факт, що відбувся ніби то десь на відлюдді, в тихій Голяндії, і стосується невеличкої громадки — кільканадцятьох людей, — є чи не найбільшим фактом нашого духово-морального занепаду й індиферентизму. Всі наші рекламовані і пропаговані суспільні й політичні досягнення, „кипуча громадська діяльність", передовсім молодечих і виховних установ, еміграційних шкіл та інших в світлі цього факту виказують повністю свою ефемеричність, поверховість і безвартісність, коли ця система не здатна підготовити і видати з себе потрібного числа людей, які своє життя віддали б найвищій службі, яку людина може виконувати на землі — священичій службі.

Семінарія закрилась не тому, що бракувало грошей, засобів (хоч і наявні засоби були дуже скромні), не тому, що бракувало учителів чи не було місця для студентів, а єдино і виключно тому, що не було бажаючих в достатньому числі вступити в семінарію студентами.

З великим болем ми відмічуємо цей сумний і болючий факт, як багатозначний факт нашої ціло-суспільної духово-моральної деградації і занепаду, як факт, що вказує на надзвичайно низький рівень моралі і розуміння обовязку серед нашої інтелігентної молоді. Цей факт є сигналом того, що наше суспільство в Европі нездатне зрозуміти вагу й ролю Церкви та її установ не тільки для спасіння душ, а й як єдиний і нічим незамінний чинник організації, визволення і вільного життя народу.

Нехай же цей факт ліквідації Духовної Семінарії в Кулемборзі стоїть перед нашими очима, як живий докір сумлінню кожної нашої людини, всій нашій спільноті аж до повної його направи, аж до нашого внутрішнього очищення і зрозуміння того, що без живої і діяльної віри в Бога, без розбудови Його Церкви на землі і без великого числа її жертвенних слуг і воїнів Христових всі наші особисті і збірні почини, всі наші змагання будуть сліпим безцільним борсанням і будовою на плавучому піску.

До тієї пори, поки наші монастирі не будуть заповнюватись ченцями, доки наші духовні школи не будуть переповнені жертвенною і посвятною молоддю, доки в нас будуть закриватись семінарії, а не відкриватись нові — ми ні одного кроку не поступимо вперед, а будемо котитись і падати все нижче і нижче.

Вони бояться правди

Вибух бомби непровіреної конструкції і нестверджeного досі джерела походження, в комуністичнім домі московсько-сталінських звеличників у Торонті дав нагоду пропагандистам московського імперіялізму в Канаді посилити свою брехливу пропаганду проти нових українських імігрантів, поява яких у Канаді нівечить злочинну акцію московської пятої колони в цій країні. Для большевицьких пропагандистів важне тут тільки одно: щоб повести нову нагінку на новоприбулих українців та брехливо-злобною пропагандою недопустити до приїзду нових українців до Канади. Тому такий крик розвели вони знову у своїй пресі та розіслали своїх головних пропагандистів по всіх більших містах Канади, щоб вони плюгавили "українських фашистів" та організували протести проти допущення до Канади дальших нових українських імігрантів зі скитальщини в Европі.

В неділю 16. 10. ц. р. рекламові афіші по вулицях Едмонтону заповідали висвітлення радянських фільмів у комуністичнім домі, що під невинною назвою "Український Робітничий Дім" є осередком совєтсько- московської пропаганди в цьому місті. З цікавости я зайшов до названого дому в надії, що з проголошеного фільму побачу може дещо з життя нашого народу під московською окупацією в Україні. Тимчасом там показали зібраним глядачам чеський фільм п. з. "Яносік" і щойно по висвітленні цього фільму на додаток висвітлено короткий фільм про "щасливе" життя українських селян в буковинських колгоспах. І ось замість захвалюваних тракторів, комбайнів та інших сільсько-господарських машин, про які стільки похвал виписують московсько-комуністичні агенти у своїй пресі в Канаді, ми бачили на фільмі тільки сідоголових немічних косарів, що звичайними стародавніми українськими косами косили збіжжя на колгоспних ланах. Жаль було дивитись на тих старців, що під доглядом комуністичних наставників мусять важкою працею в колгоспі заробляти на кусок черствого хліба. В Канаді їх ровесники вже давно користають з власних заощаджень і матеріяльної опіки канадійського уряду, що випачує їм кожного місяця платню, а на Буковині старці мусять у колгоспі примітивним знаряддям тяжко косити, щоб не померти передчасно з голоду. Добре було б, щоб товариші задемонстрували таких фільмів якнайбільше своїм збаламученим жертвам у Канаді. Такі фільми найкраще висвітлюють ганебну брехню московських аґентів у нашій державі.

Як пізніше виявилося, проголошення про висвітлення радянських фільмів було подумане на те, щоб стягнути якнайбільше людей до комуністичного дому в Едмонтоні, для виголошення їм доповіді "товариша" Соломона про вибух бомби в Торонті. Названий промовець зачав свою доповідь від обвинувачення членів Української Дивізії, які перебувають ще в Англії, але рішенням канадійського уряду можуть вже старатися про приїзд до Канади на таких самих правах, як інші нові іміґранти. На цих українських борців за звільнення України з московської окупації виливав "тов." Соломон усі помиї зі свого брудного комуністичного серця. Він почав переконувати присутніх, що це члени дивізії підложили бомбу в комуністичнім домі в Торонті, і тому треба ще дальше протестувати перед канадійським урядом, щоб не допускав їх до Канади. Далі закликав, щоб люди складали грошеві жертви на викриття атентатчиків, бо, видно, не має довіря до доходжень поліційних органів. Він так і сказав: "Ви знаєте, як всунеться в руку, то і скоріше будуть шукати." Він нарікав, що "українські фашисти" не вміють використовувати бомб. По його думці вони повинні брати собі приклад з жидівських терористів з "Іргун Цвай Леумі" в Палестині, які нищили бомбами "англійських гнобителів." Так і видно було, що він не противний терористичним замахам але хотів би їх скерувати проти кого іншого. Вкінці, видно, він зрозумів свою недоречність в ідеалізуванні жидівських терористів в Палестині і "поправився," заявляючи, що вони заклікали наперед англійців покидати доми і щойно опісля залалювали бомби. Накінець "товариш" Соломон звернувся до слухачів з таким закликом: "Ви знаєте, що маєте робити. Ідіть і збирайте підписи, щоб нікого з тих бучерів з Англії не допустити до Канади!"

Соломонові і його побратимам зпід стягу "проґресивних канадців" не йде зовсім про те, щоб викрити правдивого винуватця бомбового замаху в комуністичному домі в Торонті. Вони тільки бояться, щоб українські вояки, наглядні свідки поневолення України Москвою, не приїхали до Канади, бо тоді ще трудніше буде їм вести кертичну діяльність серед збаламучених комуністичною пропаґандою несвідомих українців. Вони бояться правди і тільки тому такий крик роблять проти нових українських іміґрантів у Канаді.

Осип К.

Ювілей д-ра Лонгина Цегельського

14. X. ц. р. американські українці вшанували сеніора українських діячів, публіцистів і журналістів, д-ра Лонгина Цегельського, великим бенкетом в Українському Домі в Філядельфії. В цьому прийнятті взяло участь коло 150 учасників, переважно представників американсько-українських центральних і місцевих установ та організацій. Багато українських громадян та організацій, що не могли особисто приїхати на бенкет, надіслали свої привіти. Між надісланими привітами, що їх відчитано на бенкеті, були також привіти від екзарха Української Католицької Церкви в Америці, Преосв. Кир Константина Богачевського та від Виконного Органу Української Національної Ради в Европі. Промовляло багато осіб, які апелювали до ювілята, щоб написав спомини зі своєї, такої багатогранної громадської і політичної діяльности впродовж цілого минулого півсторіччя, що будуть напевно великим причинком до новітньої історії України.

Виступ хору 'Ватра' на зборах Ротарі-Клюбу в Едмонтоні

26. X. ц. р. відбулися в рецепційній залі Мекдоналд Готелю, спеціяльні збори членів едмонтонського Ротарі-Клюбу, на яких промовляв голова канадійського відділу ІРО (Міжнародня Організація Опіки над Скитальцями), колишній професор французької мови в Албертійськім Університеті, д-р Гектор Аллард з Отави, про потребу розміщення високо-кваліфікованих професіоналістів зпоміж скитальців на нових місцях поселення. Канада допустила вже 500 таких професіоналістів, а в Европі перебуває ще коло 20,000 таких скитальців, які заслуговують на допущення їх на американський континент, зокрема також до Канади, де можуть дати велику користь своїм знанням і кваліфікованою працею. Д-р Аллард апелював до членів Ротарі-Клюбу, щоб допомогли в розміщенні на працю тих вже допущених до Канади 500 скитальців професіоналістів, бо від цього залежить справа допущення в нашу країну ще дальших професіоналістів.

На цих зборах виступав з чотирьома піснями новозреорганізований хор "Ватра," що під проводом проф. Л. Туркевича приготовляється в Мондері до кількамісячної концертової обіздки Канади і ЗДА. Численно зібрана публіка зпоміж членів Ротарі-Клюбу з одушевленням вислухала виступу нашого хору. Ротарі-Клюб адмініструє два концерти "Ватри" в Едмонтоні 4. XI. ц.р. в год. 3. пополудні і 8:30 веч. в залі Сейлс Павіліону. Білети можна набути: в Українській Книгарні, Народньому Базарі, Пюрітан Кафе і Гайнцмана.

З листів до Редакції

Ще про вагу високої освіти

"У. В." часто-густо звертають увагу української спільноти в Канаді на потребу вищої освіти і це дуже похвальне. Я прочитав у ювілейному числі статтю д-ра В. Ю. Кисілевського п.з. "На пятому місці по китайцях," а також деякі думки зі статті п. Р. Рахманного, які були передані в пресовому огляді "У.В." і не зі всіми їх висновками можна погодитися.

Це ніякий сором для українців бути на пятому місці по китайцях, як виводить д-р Кисілевський, бо китайці найбільший і один з найстарших народів на світі, а культура їх була дуже висока довгі століття ще перед Христовим Різдвом. Китайці мабуть скоріше зачали приїздити до Канади, як українці, і поселювалися не на землях, де було багато дерева й води, але по містах, і то більших, не на периферіях міст, але в центрі, де були і є всі можливості освіти й культури. Є ще багато інших причин, чому українці, а не китайці, на пятому місці.

Що ж до міркувань п. Рахманного, то треба зазначити, що дані статистичні говорять багато, але не все. П. Р. Рахманний подає число лікарів, інженерів, священиків, архітектів та інших т. зв. професіоналістів на основі офіціяльного перепису населення, переведеного в 1941 р. Майже всі вони були школені в Канаді. Але статистика нічого не говорить про тих, що разом з вище виказаними покінчили школу, нераз навіть з ліпшим успіхом, і зараз потім виїхали до Злучних Держав на постійний побут. А це сини й доньки канадійських українців, абсольвенти канадійських високих шкіл. Кошти їхнього навчання понесли українські родичі й Канада.

Коли хочемо ставити українців перед голяндцями чи по них, то мусимо поставити в статистиці українських інтеліґентів також тих, що виеміґрували на полудне, а число їх дуже поважне. Отже канадійські українці випродукували багато більше інтеліґенції, як статистика і п. Рахманний подають. Коли я був у Рочестер, Мінн., в 1947 р., то Сестри в лікарні св. Марії говорили мені, що вони мусіли б замкнути третину лікарні, якби не медсестри (норси) з Канади, між якими є й українські дівчата. Не перечу, що й діти голяндських родичів не повиїздили до Злуч. Держав, але я певний, що не так масово, як українці.

Признаю одно, що треба заєдно накликувати українських родичів посилати якнайбільше своїх дітей до вищих шкіл та все вище підшрубовувати їхню амбіцію. Але при цьому не відмовляймо їм дотеперішніх заслуг і робім це без непотрібного й незаслуженого понижування нас усіх.

о. М. Оленькук.
Віллінґдон, Алта., 12. 10. 1950.

Це - історія про
Здоровий розум

ЧИ ПРОЄКТ ДЕТВАЙЛЕРА КОШТУВАТИМЕ ВАС ГРОШІ

Місто має тільки два джерела доходу: від домовласників або від бизнесовців. Сьогодні податки від бизнесовців досягають половини всього доходу Едмонтону. І саме тому ви, як домовласник, не платите вищих податків, ніж тепер.

Разом із зростом міста ця сама рівновага між бизнесовими податковцями і домовласниками нормально буде утримуватися. Та коли Проєкт Детвайлера буде збудований, забезпечуючи місце на офіси й крамниці для 300,000-го міста, ледве чи в Едмонтоні буде збудована будьяка нова торговельна будова.

Чи ви самі будували б маючи це на увазі?

Отже що ж ми будемо мати? Місто подвійного розміру і...подвійних видатків. А також...не буде подвійних доходів з бизнесу, бо Проєкт Детвайлера є звільнений від податку. Отже хто скористає на цьому? Ви — домовласник в Едмонтоні! Не дайтеся обдурити, Проєкт Детвайлера буде коштувати гроші вас! Чи ви готові помагати підприємцеві з Ню Йорку у справі, що по суті є бизнесовою?

ГОЛОСУЙТЕ НІ... Зробім ліпший інтерес!

Опубліковує в публичному інтересі:

THE EDMONTON TAXPAYERS PROTECTIVE ASSOCIATION

ЛІКАРІ ОСУДИЛИ "ВБИВАННЯ З МИЛОСЕРДЯ"

Всесвітнє Лікарське Товариство осудило на своїй конвенції в Ню Йорку евтаназію (вбивання з милосердя невилічимо хворих). Два лікарі заявили, що "багато докторів" роблять це тепер ліками чи наркотиками, щоб вкоротити терпіння не вилічимо хорим. Один лікар сказав перед збором лікарів, що дозволена евтаназія "отворила б двері для всіх можливих злочинів та злочинних практик."

Філософ Ніцше сказав: "Любов людини до людини в імя Бога була дотепер найблагороднішим почуванням, на яке людина могла здобутися.

• ВІДНОВИТИ ЕНЕРГІЮ
• ЗБАГАТИТИ КРОВ
• УСУНУТИ БІЛЬ

СКОРА ПОМІЧ ДЛЯ ТЕРПЛЯЧИХ ЛЮДЕЙ

БІЛЬ
Ревматичний, артретичний, невротичний, невральгія, ломбеґо в плечах, подагра, біль голови.

НЕДОМАГАННЯ НИРОК І ПЕЧІНКИ
Часте вставання в ночі, пекучий відхід мочі, біль плечей, жовтачка, ниркове затроєння.

НЕДОМАГАННЯ ШЛУНКА
Нестравність, згага, відригування, ґази, блювотина, недомагання після їди, лихий смак або віддих, шлункові корчі.

ЗАГАЛЬНІ
Затвердження, нервовість, дрощі, поіритування, безсонність, загальстан пригноблення, брак життездатности, неміч.

ЩО ІНШІ ЛЮДИ ГОВОРЯТЬ ПРО САРНАК

„Нічого не помагало на мої недомагання шлунка і згагу, аж я зажила САРНАК." Пані Джесі Адамс, 175 Ніяґара Ст., Торонто.

"Я заживав Сарнак на біль голови, нирок і недомагання міхуря і він мене знову поставив на ноги." Едвард Барбер, Р.Р.ч.1, Джервис, Онтеріо.

"Я терпів на нирки, шлунок і внутренности. САРНАК поміг коли я зажив половину першої пляшки." Джан Дертер, 233-11 Ст. Е., Овен Савнд.

„САРНАК приносить поміч кожному терплячому на ревматичний біль, як я терпів." Ф. Дж. Корк, 8 Ройс Евеню, Бремптон.

У всіх Аптиках $1.35

UKRAINSKA KNYHARNIA
660 Main Street, Winnipeg, Man.

МІЖНАРОДНЄ ЛІКАРСТВО
Sarnak

МОДЕРНЕ УКРАЇНСЬКЕ ФОТОГРАФІЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ
виконує портрети, весільні знимки, великі групи, фотокопії. Крім цього викликує фільми та виконує першорядні кольорові роботи.

Alderson Photo Studio

Власник: Іван Юрків.
10269 - 97 St. — EDMONTON, ALTA. — Phone 22829

ВІДДІЛ для МОЛОДІ

Веде учителька Анна Арабська.

ОСІНЬ

Одного жовтневого ранку маленька Марійка вийшла на двір, щоб оглянути свій світ дитини. Ввесь світ був убраний в золоте і кармазинове одіння. Між гілками й гілячками дерев співали свої останні пісеньки ті пташки, що спізнилися зі своїм відлетом на полудне. Золоті дерева й кущі стояли оповиті осінньою мрякою і заледве похитували своїми раменами під легесеньким подувом полудневого леготу. За кожним подувом вітру спадали на землю десятки тисяч листків і листочків.

Марійка легенькою ходою підійшла до пожовклих дерев і кущів. Осіннє сонечко сміялося до неї і пестило золоті її коси, що своєю красою були подібні до барви пожовклого світу дитини. — "Треба прислухатися до шепітливої мови пожовклих дерев і кущів" — сказала Марійка. Вона підійшла і стала під великою старою осикою. Старенька осика глянула на меншу від себе зелену ялицю і чутно зашепотіла:

— Тебе, ялочко, Господь так сотворив, що ти все зелена; а мене так, що мушу міняти барву свого одіння вліті на зелену, а восени на жовту. Взимі я дрожу від зимна.

— Ха, ха, ха, тихенько сміялася весела ялочка, темно-зелена сукенка якої вилискувалась у проміннях ранішнього сонечка. — Що ж порадимо? Всі ми мусимо бути такими, якими нас сотворив Сотворитель. Але все таки ти, осико, старенька і ви всі широколисті дерева й кущі тепер прибралися в золото й кармазини, неначе на яке велике свято — сказала молода ялочка.

Нараз подув вітер і знову десятки тисяч листочків посипались до землі. Кілька золотих і кармазинових листочків причепились до косей маленької Марійки і вона у своїм світі дитини почула себе неначе царівною в золотій короні.

— Ой, ой, ой, вже майже всі наші діточки-листочки відлітають від нас — зашепотіли всі дерева і деревця.

— Ай, ай, ай,! — зашелестіли міліони листочків, що лежали на землі. — Ой Господи Боже, яка ж ця земля гарна та привітна, що на ній ми маємо спокійно заснути, щоб вже ніколи не пробудитися. До наших матерей-дерев ще вернеться весна і на весну знову їх покриють нові листочки-діточки. А до нас вже ніколи не вернеться ані весна, ані літо. Ми вже своє життя пережили. Ми вже більше не будемо стрічати ані гарних весняних ранків, ані чарівних вечорів. Нас вже більше не буде пестити лагідне сонечко літніми ранками і вечорами та пекуче, як грань, у літніх днях. Ми вже більше не будемо шалено танцювати під подувом сильних вітрів і бур. Ми вже більше не почуємо страшного гуркоту і трìскоту громів, що грають неначе смертельна музика, і вже більше не побачимо блискавиць, що роздирають облаки. Нас вже більше не будуть будити ранком солодкими пісеньками, а ввечорі заколісувати до сну пташки-щебетушки.

І міліони листочків, лежачи на землі, почали тяжко зітхати.

— Будьте тихо, діточки — зашуміли ліси і гаї, стрясаючи останки своїх діток-листочків на землю. — Будьте тихенько і не зітхайте! Всі ми скоріше чи пізніше мусимо колись заснути вічним сном, бо так нам всім призначив Господь. А тепер будьте тихенько!

І знову зашуміли ліси й гаї та неначе приспівували: "Люлю, люлю, люлю." Міліони листочків, що лежали на землі, перестали зітхати і поволеньки заснули на віки.

Маленька Марійка дивилася на незлічене число листочків, що вже спали твердим сном. Вона припала своїм гарячим лицем до холодних спячих листочків і промовила:

— Спіть солодким сном! Все, що живе, має свій початок і закінчення, бо так Господь Бог сотворив і всім нам наш вік призначив.

Пожовклі листочки спали і вже більше не чули гарячого дотику Марійчиного личка. Тихо ступаючи по килимі сплячих листочків, ішла Марійка і роздумувала про могутній сон мешканців світу дитини восени.

ЗАГАДКИ:

Що це таке?

1. Як прийде час, то ясна йде дальше, а темна приходить ближче до нас.
2. Як на небі зірок, так на землі дірок.
3. Іду, іду, за пів року назад прийду.

ВІДПОВІДЬ НА ЗАГАДКИ:

1. Восени день коротшає, а ніч довшає.
2. Стільки на землі дірок у стерні.
3. Перелетна птиця.

SHUMIATCHER & SHUMIATCHER
A. I. Shumiatcher, KC., & Dr. M. C. Shumiatcher, K. C.
АДВОКАТИ — ПОВНОВЛАСНИКИ — НОТАРІ
Заступають у справах карних і цивільних, судових і позасудових.
603 Grain Exchange Building, Calgary, Alta.
Phone — M 1717.

Вісті з Едмонтону

..25-ЛІТТЯ ПОДРУЖЖЯ П-ВА РОСЛЯКІВ

Гурт приятелів п-ва Олени і Михайла Росляків використав 25-ліття їх подружнього життя щоб зробити їм канадійським звичаєм милу несподіванку. З цею метою зібралося в неділю 22. 10. пополудні в залі У. Н. Дому понад 150 представників едмонтонських українських установ та визначних громадян (-ок), що провели разом з шан. ювілятами кілька дуже приємних хвилин. Після проведення молитви о. ігуменом С. Шевчуком ЧСВВ промовив перший голова У. Н. Дому п. О. Прийма, що підкреслив найважніші моменти з життя й діяльности ювілятів у старому краю та впродовж трьох минулих років у Канаді, вказав на їх працю й заслуги для української спільноти та побажав їм Божого благословення й сил до дальшої корисної праці для добра рідного народу і дочекатися в доброму здоровї золотого ювілею. Потім вітали ювілятів короткими гарними промовами, переплітаючи їх густочасто добрими дотепами: о. С. Шевчук від парохії св. Йосафата, п. І. Ісаїв від Видавництва „Українські Вісті", п. В. Середа від Радіо-Комітету, п. Л. Фарина від едмонтонського Відділу КУК, п-і М. Савчикевич від Ліги Українських Католицьких Жінок, мистець-маляр Ю. Буцманюк від колишніх товаришів зброї і приятелів, п-і Е. Жарська від жіночого товариства „Добра Воля" і п-і Ю. Коренда від т-ва „Зоря", що вручила одночасно п-ву ювілятам памятковий дарунок.

В імені своїм і дружини відповів зворушений ювілят, що пригадав деякі цікаві хвилини зі свого життя, зокрема своє вінчання 25 років тому в старій, кількасотлітній деревяній церковці, та підкреслив опіку Божого Провидіння над собою і своєю родиною, що завдяки, як він казав, молитвам його матері не залишало їх ніколи. При кінці подякував щирими словами ініціяторам цієї приємної зустрічі та всім учасникам, обіцяючи й дальше працювати по силам для добра рідної Церкви й рідного народу. Промова д-ра М. Росляка витиснула неодну сльозу з очей присутніх.

Грімким „Многая літа" закінчено цю з кожного погляду приємну й гарну зустріч, яка стала одночасно доказом, що наша спільнота шанує своїх добрих працівників та вміє їх праці оцінити.

З цієї нагоди на заклик п. О. Прийми присутні зібрали на фонд „У.В." 27.47 дол.

СРІБНИЙ ЮВІЛЕЙ ПОДРУЖЖЯ.. П-ВА ПОЛЬОВИХ

Photo by Alderson Studio, Edmonton

П-во Е. і І. Польові

1. Х. ц. р. зібралися численно в гостиннім домі п-ва Емілії й Івана Польових в Едмонтоні їх діти, родина, приятелі і сусіди, щоб скласти їм побажання з нагоди 25-тих роковин їх подружнього життя. Шановні ювіляти приїхали до Канади з містечка Пробіжна, копичинецького повіту, в Західній Україні і замешкали в Едмонтоні, де гарно виховали три доні й одного сина. Є вони добрими членами нашої центральної парохії св. Йосафата, для якої ревно працюють від довшого часу. В часі милого прийняття донька ювілятів Стася вручила родичам гарний букет живих цвітів від усіх дітей, а всі гості, кромі сердечних побажань, обдарували ювілятів гарними памятковими дарунками. На заклик п. Юркова присутні зложили 9 дол. на пресовий фонд "Українських Вістей." Жертводавцям щира подяка, а шановним ювілятам благослови Боже щедрими ласками на многі літа!

Присутній.

ВШАНУВАЛИ 48-ЛІТТЯ ПОДРУЖНЬОГО ЖИТТЯ П-ВА АННИ І ПАВЛА ОНИЩУКІВ

Розвій і життя кожної організації залежні від її проводу. Наш Жіночий Церковний Комітет при катедрі св. священомученика Йосафата проявляє активність і може похвалитися великими успіхами своєї праці, головно завдяки п-ні Анні Онищук, яка є його головою. Вона своїм вкладом праці і милою вдачею з'єднала собі симпатію всіх парохіян, які з вдячности за її жертвенну і невтомну працю для добра парохії улаштували партію з нагоди 48- ліття її подружнього життя. Її вінчання яке благословив Впр. о. Строцький у 1902 р. в м. Ферні, Б. К., належить до одних з перших вінчань серед українців-католиків в Канаді, що й підкреслив у своїй промові Впр. о. ігумен Шевчук, який своєю приявністю причинився до звеличення такої рідкої врочистости.

П-і Анна Онищук має 67 літ, а п. Павло Онищук 72 роки, одначе обоє почуваються здоровими і світять добрим прикладом для всіх молодих у парохії. Їх імена записані в парохії св. Йосафата золотими буквами ще з того часу, як вони були в Британській Колюмбії, звідки посилали зібрані жертви на будову першої ще церкви в Едмонтоні.

На цій врочистості приявні не забули й за "Українські Вісті." На дім "У. В." зібрано 5. дол.

А. Бенза, секретарка.

В Канаді живе 126,000 індіян; їх резерви мають 5,500,000 акрів землі.

ЩО ДУМАЄ СИН ПРО БАТЬКА

Десятилітній хлопець думає, що його батько дуже багато знає; 15-літній син думає, що й він так багато знає, як його тато; 20-літній парубок гадає, що він вдвоє стільки знає, що його батько; з 30-им роком думає син, що може деколи міг би спитати в батька поради; коли ж синові 40 літ, то йому здається, що його батько таки щось більше знає від нього; син, котрому минає 50 років, знову починає радитися батька, а по 60 роках, як уже батька нема, син уважає, що його батько був найрозумнішою людиною у світі.

АМАТОРСЬКА ВИСТАВА В ЗАЛІ У. Н. ДОМУ

Драматичний Гурток місцевого осередку СУМ під режисурою п. М. Соханівського вивів 15. Х. ц. р. на сцені Українського Народнього Дому драму на три дії п. з. "Встоятись не було сили", написану на тлі повісти В. Лопушанського "У споконвічному вирі". Ця песа відтворює сценічно трагічні події з часу 1920 року, коли то Українська Галицька Армія разом з армією УНРеспубліки криваво змагалися на землях України не тільки з большевицькими, денікінськими і польськими наїздниками, але також були десятковані різними пошестями, головно плямистим і поворотним тифами.

Всі аматори вивязались добре зі своїх роль, стараючись якнайбільш вірно відтворити на сцені цю грізну епоху з визвольних змагань українського народу зперед тридцяти років. З недотягнень треба відмітити, що козацький стрій отамана повстанців і стрій четаря У.Г.А. не були військовими уніформами тодішніх вояків Українських Армій, а також цивільні, чи навіть повстанці, не носили щоденно шараварів. Також характеристика дідуся повинна більше відповідати вимогам мистецького смаку і тодішньої української дійсности, тим більше, коли хочемо українській молоді, уродженій в Канаді, передати правдивий образ не тільки визвольної героїки, але також української ноші з того часу.

Не зважаючи на ці технічні недоліки, вистава пройшла з повним успіхом і гра всіх артистів дістала повне одобрення численно зібраної публіки.

НЕСПОВІДАНКА ДЛЯ П-ВА ЧЕРВОНЯКІВ

7. Х. ц. р. вечором зійшлися несподівано до нового дому п-ва Червоняків при 12234 - 91-ій вулиці їх щирі приятелі і знайомі, щоб скласти їм сердечні побажання з нагоди переходу на мешкання до нової хати. В часі веселої товариської забави привітав п-во Червоняків від всіх присутніх в новім домі п. Ф. Шульган. Промовець підкреслив, що п-во Червоняки своєю прикладною і культурною поведінкою та жертвенною працею для національно-релігійних справ з'єднали собі багато приятелів і тому вповні заслуговують на таку милу несподіванку. Саме товариське прийняття закінчено відспіванням п-ву Червонякам "Многоя літа", при чому зібрані вручили шановним господарям на памятку цього вечора вартісний дарунок. З цеї нагоди присутні зложили $11.75 на пресовий фонд "Українських Вістей". Жертводавцям щира подяка, а п-ву Червонякам щасти Боже в новому домі на многі літа!

Присутній.

ШУКАЮ тіточного брата Осипа Войтовича, сина Михаїла, з села Вовче, Перемишль, що виїхав до Канади. Хто знав би його адресу, прошу подати на адресу:

Omelan Buryj
17 Victoria Place, Meanwood Str.,
Leeds 7, England

З ВІНЧАННЯ НА ДОБРІ ЦІЛІ.

П-во Васиь і Наталка Духнії ..

12. вересня ц. р. в українській греко-католицькій церкві св. Йосафата в Едмонтоні відбулося вінчання п-ни Наталки Маерівської з п. Василем Духнієм. Молоду пару звінчав о. д-р Сопуляк в асисті оо. Жолкевича та Федуника. Підчас вінчання співав сумівський хор під проводом п. Михайла Іваника. Весільне прийняття відбулося в залі Українського Народнього Дому. Прийняттям проводив д-р Б. Казимира, що своїм досвідом у підході до гостей та красномовністю надав прийняттю особливо веселого настрою. Після відчитання привітів, що наспіли з нагоди вінчання від знакомих, приятелів та суспільно-громадських організацій, переведено на заклик п. Прийми збірку, яка принесла 50 дол. Її розподілено так: На інвалідів УПА через СХС у Німеччині $25, на "Українські Вісті" $8.33, на "Гомін України" $8.33, на "Католицьку Акцію" $8.33.

ПІДТРИМУЙТЕ УКРАЇНСЬКІ ГОТЕЛІ В ЕДМОНТОНІ

В кожній частині міста є українські готелі: в самому місті, в північному Едмонтоні, в південному Едмонтоні і в Калдер.

А в кожному готелі за ПОМІРКОВАНІ ЦІНИ:
• модерні ресторани,
• гарні кімнати,
• чемна прислуга.

ВИБИРАЙТЕ!

AIRPORT HOTEL
120 ST - 127 AVE
Phone 82812
Микола Грицук
управитель

COMMERCIAL HOTEL
УКРАЇНСЬКА СПІЛКА
10329 WHYTE AVE
Phone 32236

EMPIRE HOTEL
10246 - 96 ST.
Phone 25075
В. Варшавський
управитель

HUB HOTEL
9692 JASPER AVE
Phone 21720
Михайло Джервак
власник

ST. REGIS HOTEL
10339 - 101 ST.
Phone 21536
П. Савчків
управитель

TRANSIT HOTEL
NORTH EDMONTON
Phone 71144
Микола Мандрик
управитель

БО У СВОГО ЛІПШЕ, ЯК У ЧУЖОГО

ТОРГОВЕЛЬНІ, ІНДУСТРІЯЛЬНІ Й ДОМАШНІ ІНСТАЛЯЦІЇ.
ВИКОНУЄМО ПРАЦЮ В МІСТІ І ПОЗА МІСТОМ.

Bob Crowle ELECTRIC

10938 - 97 St. (Phone 27518) Edmonton, Alberta

ПОШУКУЮТЬ

13426 В. **Вовчук** пошукує Андрія Туркевича з с. Маріямпіль.

13427 Юлія **Молодовець** пошукує свого батька Василя з с. Гута Стара, присілок Скаби, що виїхав до Канади перед війною.

13428 Йосиф **Вальчак** пошукує Християну Корнят, зам. Лукаш, з с. Дмитровичі, що виїхала до Канади в 1912 р.

13429 Роман **Голод**, тепер в Аргентині, пошукує Зеню Когут, Осипу Дикун, Олю Раковську, м-ра Олексу Нагорняка, Тадея Петришака і Тадея Терлецького.

13430 Дмитро **Гавриш** пошукує свого кревняка Івана Максимець з с. Башня Гор. і сусіда Івана Онищака, що виїхали до Канади к. 1925 р.

13431 Микола **Когуть** пошукує свого брата Василя і приятелів Михайла Богдана, Мирона і Йосифа Василимчук, що виїхали разом до Канади перед першою світовою війною з с. Жерда біля Камянця Подільського.

13432 Настуня **Лінчевська**, донька Андрія, пошукує своїх тіток Катерину і Кароліну Лінчевських, що виїхали до Канади з с. Сапогів у 1928 році.

13433 Дмитро **Возняк** зволить зголоситись листовно до Фонду Допомоги.

13434 Теодор **Андрусишин** пошукує свого тіточного брата Франка Рибіцького з с. Липиця Дол., пов Рогатин, що виїхав до Канади к. 1925 р.

13435 Дмитро **Христан** пошукує новоприбулих Ілька Федорчука і Василя Михасюка.

13436 Лев **Левицький** пошукує свого вуйка Ніканора **Вальчинського** з Болині (пов. Костопіль).

13437 Никифор **Саранчук** з м. Тернополя пошукує в Канаді рідних і знайомих.

МУЖЧИНИ, ЗА ЯКИХ НЕ ТРЕБА ВІДДАВАТИСЯ

Пенсилвенія Стейт Каледж видала книжку п. з. "Сервис" слуга) вченого д-ра Кліфорда Адамса, яка дає поради молодим дівчатам, за яких мужчин не треба виходити заміж. Між іншими порадами автор цеї статті подає девять типів мужчин, яких треба оминати при виборі подруга на все життя: 1) Не виходіть заміж за таких, що є заздрісні; 2) Оминайте нервових типів; 3) Стережіться таких, що вас вічно поправляють; 4) Стороніть від скупарів; 5) Не виходіть заміж за брехунів; 6) Оминайте лінивих; 7) Нехлюників також треба боятися; 8) Злий тип мужчин такий, що не хоче жити з родиною; 9) А найгірший тип — то пияки і такі, що фліртують з чужими жінками. Словом: найбезпечніше є взагалі не виходити заміж.

13438 Осип **Ґах** пошукує Людвика Грматія з с. Козівка, пов. Тернопіль, що виїхав до Канади в 1927 р.

13439 **Марія Стецько**, донька Михайла, пошукує свого стрийка Петра Стецька з с. Прусик, пов. Сянік, що виїхав до Канади в 1927 р.

13440 Ірена **Гевська** пошукує сестру Евдокію Ракочу з дому Гевську, з синами Петром і Романом, що їх німці вивезли на примусову працю.

13441 Павло **Прокопів** пошукує сестру Юстину Прокопів з с. Бережниця, пов. Калуш, що перебувала в 1946 р. в Німеччині.

Коли пишете до нас за адресою, не забудьте подати число, під яким поміщене пошукування, і залучити поміщене лошукування, і залучити звязані з веденням розшуків.

Ukrainian Canadian Relief Fund
722 McIntyre Bldg., Winnipeg, Man.

Голяндські оселедці найславніші у світі як присмак, що розпливається в устах... вони вуджені й солені на морі, щоб зберегти смачний вітаміновий запах.

Легко їх приготовити на теплу страву — салати — або перекуски на вечірках. Купуйте їх у парафінових бочівках або ванішових бляшанках.

FREE Booklet ASK YOUR GROCER, BUTCHER OR FISH DEALER— OR WRITE
HOLLAND HERRING FISHERIES ASSOCIATION
86 ADELAIDE STREET EAST, TORONTO, ONTARIO

New MARGENE

The package with the GOLD FOIL for freshness!

ASK FOR IT BY NAME!

НАЙКРАЩА МАРҐАРИНА КАНАДИ
для столових потреб, печення і варення

Поживна — Дешева — Ніжного Запаху

Ще сьогодні питайте за нею у своїй крамниці.

Product of Canada Packers

БЕЗПЛАТНО

To: CANADA PACKERS LIMITED, Edmonton

Прошу прислати мені нову 42 стор., повнокольорову кухарську книжку, за котру посилаю бічницю (виндов пенел) з пудełка „МАРДЖІН".

Name ....
Address ....

З НАШОГО ЖИТТЯ В КАНАДІ

ВІД ВЛАСНИХ КОРЕСПОНДЕНТІВ

Курокі, Саск.

25-ЛІТТЯ ПОДРУЖНЬОГО ЖИТТЯ П-ВА БАТЮКІВ

П-во Іван і Катерина Батюки з родиною

8. 10 ц. р. коло 2-гої год. пополудні з'їхалося до парохіяльної галі поважне число місцевих парохіян і гостей, щоб зробити несподіванку для добрих і заслужених парохіян, членів Церковного Комітету, п-ва Катерини й Івана Батюків. Між гістьми були також п-во Киселевичі і Кельнери, які приїхали в тій цілі з Джеральд, Саск. Господарем несподіванки був п. Дм. Кривий, який по зайнятті місць за столами і по відмовленні молитви вияснив причину такого численного товариського зібрання. Він згадав про заслуги шановних ювілятів для нашої церковної громади, які з'єднали їм загальні симпатії всіх парохіян. П-во ювіляти зі сльозами радости і вдячности подякували за цю милу несподіванку. Промовляв також місцевий дяк п. А. Павлик. При кінці прийняття вручено ювілятам гарні дарунки.

По прийнятті о. парох Пасічняк відправив Молебень і виголосив відповідне до цеї події слово, а опісля відслужив чин благословення подругів.

При цій нагоді варто згадати, що парохія Курокі, хоч щодо числа членів не велика, зате якісно належить до найкращих. Згода, взаємна любов, щира співпраця і жертвенність — це цінні прикмети курокських парохіян. Хто з гостей заїде до цеї парохії на Богослуження чи якунебудь імпрезу, то, обдарований гостинністю і ввічливістю, віджджає все з повним вдовіллям.

В часі цього прийняття для п-ва Батюків зібрано на "Українські Вісті" $19.00. Жертводавцям щира подяка, а п-ву Батюкам дай Боже дочекатися золотого ювілею!

Гість.

Архієрейська візитація в Канорі, Саск.

Неділя 24. вересня була одним з найкращих осінніх днів цього року Того дня в нашій Канорі відбулась архієрейська візитація Преосвященного Кир Андрея. Від 8. години ранку в церкві св. ап. Петра й Павла відправлялися читані Служби Божі, на яких багато вірних приступало до св. Причастя. В год. 10:15 процесія з духовенством перейшла до резиденції по Преосвященного Владику. В церковних дверях привітали Владику давнім українським звичаєм хлібом і сілью п. І. Ромашенко і місцевий парох о. М. Колодій, який вручив Владиці церковні ключі. З могутнім „Буде Імя Господнє благословенно" увійшов Владика до церкви і, відмовивши приписані молитви, перейшов до трону, де одягнувся в архієрейські ризи й почалась торжественна архієрейська Служба Божа. Дияконували о. Є. Ляшкевич, парох з Кемсек, і о. Д. Библів з Роблину, Ман. Після св. Євангелії о. парох привітав Преосв. Владику і зложив заяву синівської любови й послуху для наслідника св. Апостолів. При кінці Служби Божої Преосвященний Кир Андрей виголосив проповідь та уділив архієрейського благословення всім присутнім.

Після Служби Божої відбувся бенкет у парохіяльній галі. Коли вже гості й парохіяни засіли вдруге до столів, почалися промови. Перший тост у честь Його Величности Короля Юрія VI. вніс п. Я. Лисишин. Тост у честь Святішого Отця Папи Пія XII. вніс о. Є. Ляшкевич, тост у честь наших владик о. Библів ЧНІ., тост у честь українського народу п. В. Балешта. Дальше промовляли: п. К. Мигаль, представник Зап. Братства св. Николая і п-на А. Жук, місцева учителька. Накінець промовив Преосвященний Кир Андрей, що вказав на конечність виховання молодого покоління в українськім національнім дусі. В міжчасі діти рідної школи під проводом п-ни Жук відспівали вязанку пісень. Предсідник бенкету, п. Я. Д. Стратійчук, покликав до слова о. пароха, який подякував Преосв. Владиці, що зволив загостити до Канори, як також всім присутнім, які прибули на наше торжество при чому деякі, як парохіяни Водіни чи Бобулинець, зробили коло сто миль дороги.

Ще того самого дня Преосвященний Кир Андрей мав відвідати церкву в Норквей, Саск., тому програму в Канорі треба було кінчити. Одначе Владика і Його науки залишаться в памяті як канорських парохіян, так і присутніх гостей. І на прощання шлемо сердечні молитви перед Престіл Всевишнього за нашого дорогого Архиєпископа Кир Василія, що, знеможений важкою працею і хворобою, не може до нас прибути, як також за Його Єпископа-Помічника Кир Андрея, щоб милосердний Господь кріпив Їх для дальшої праці серед нас на многі літа.

Кореспондент.

Антонівка, Саск.

ПОХОРОН БЛ. П. АННИ ПАРНЕТА

В середу 4. жовтня упокоїлася в лічниці Ґрей Нанс у Ріджайні бл. п. Анна Парнета, проживши 63 роки. Похорон покійної відбувся в суботу 7. жовтня. Хоч через слоту дорога була тяжка, на похорон бл. п. Анни прибуло велике число людей. Це було ознакою, що бл. п. Анна тішилася загальною пошаною. Службу Божу й похорон відправив місцевий парох о. М. Колодій. Спочила бл. п. Анна на цвинтарі коло церкви Успення Матері Божої в Антонівці, Саск., де ввесь час свого побуту в Канаді була парохіянкою.

Бл. п. Анна з Крищуків Парнета прибула до Канади 1902 року з Тлустого, повіт Заліщики, зі своїми родичами. Тут вийшла заміж за Теодора Парнету й фармерували в околиці міотечка Амстердам. Залишила горем прибитого чоловіка, дві доньки і чотирьох синів.

Після похорону відбувся поминальний обід у хаті покійної, де присутні зложили на „Українські Вісті" 5 дол., за що всім сердечно дякуємо, а бл. п. Анні сотвори Господи вічну память!

НОВА ФІЛІЯ

Спеціялізуємося в міських і позаміських домах, фармах, акрах, позичках та асекурації.

ATLAS REAL ESTATE

МИКОЛА СТАРКО, управитель

10545—97 St., EDMONTON, ALTA.

Namao office ph.: 42485 —— Main office: 22903.

Найкраща Якість — Характеристичні Фотографії

ВЕСІЛЛЯ — РОДИННІ ЗНИМКИ — ДІТИ. — СКЛЕП З ФОТОГРАФІЧНИМИ РЕЧАМИ.

THE ALBERTA PHOTO STUDIO

10457 Jasper Ave. — Phone: 25350. — Edmonton, Alberta.

Dominion Life ASSURANCE COMPANY Since 1889 HEAD OFFICE WATERLOO, ONTARIO

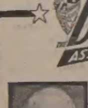

С. Е. Томашевський

КАЖЕ:

Як тяжко буде вашій дружині, коли по вашій смерті вона застане тільки довги. Чи не страшна це думка?

ПОГОВОРІМ ПРО ЦЕ!

С. Е. Томашевський — Вегревил, Алта.

Ланівці, Саск.

ВЕСІЛЬНІ ДЗВОНИ

17. 9. ц. р. о. Ів. Головка звінчав у місцевій церкві п. Н. Хруща і Франю з Возняків. Того дня погода була дуже гарна, що дало можливість багато людям приїхати на вінчання молодят, тому церква була переповнена. Родичі молодих є ревними католиками і взірцевими парохіянами. Молода була ввесь час членкинею У.К.Ю і працювала як контестантка в розпродажі книжечок на будову нового Виховного Інституту в Саскатуні.

П-во Н. і Ф. Хрущі

Весільна гостина відбулася в домі молодої. Взяло в ній участь багато гостей. При обіді о. Головка просив присутніх, щоб зложили жертви на будову нового Інституту в Саскатуні та на пресовий фонд "Українських Вістей". Присутні щиро відгукнулись на заклик о. пароха і зложили разом $46.05. Збіркою зайнялися пп. Дмитро Кобринський і Микола Ґабрух. З цеї збірки призначено $36.05 на Інститут і $10.00 на пресовий фонд "Українських Вістей".

Всім жертводавцям щире спасибіг, а молоді парі щастя, здоровя і многих літ в подружньому житті!

Гість.

Калґарі, Алта.

ОСНУВАННЯ ВІДДІЛУ ЛУКЖ

В неділю 1. 10. ц.р. при співучасті делеґатів Дієцезальної Управи ЛУКЖ. з Едмонтону: о. Химія ЧСВВ духовного провідника Ліґи, п-ні Савчикевич, голови, та п-ні Петецької, членкині Управи, відбулися в залі під церквою св. Стефана збори українських католицьких жінок з Калґар, що мали на меті оснувати Відділ ЛУКЖ. при місцевій парохії. На збори прибуло 41 жінок. Взяли теж участь оо. душпастирі нашої парохії: о. Н. Дрогомирецький та о. Ю. Ковальський і крім цього дозволено присутнім на залі мужчинам (коло 25) прислухуватись ходові нарад.

Збори відкрив молитвою о. парох Дрогомирецький, що опісля привітав делеґатів з Едмонтону та зібране жіноцтво і висловив радість з приводу бажання своїх парохіянок оснувати Відділ ЛУКЖ.

Після цього вибрано президію зборів, до якої, крім делеґатів з Едмонтову, ввійшли: п-ні Солодка—предсідниця і п-ні Л. Гладишевська—секретарка.

П-ні Г. Байрак, привітавши едмонтонських делеґатів в імені зібраних жінок, висловила бажання останніх оснувати Відділ ЛУКЖ в Калґарах та співпрацювати з Дієцезальною Управою.П-ні Петецька, подякувавши за привіти, передала побажання успіхів у праці від Дієцезальної Управи з Едонтону. Відтак відчитала інформаційний реферат про історію ЛУКЖ., її завдання, проведену працю та плян на майбутнє. Відтак п-ні Савчикевич привітала зібраних від Домініяльної Управи ЛУКЖ у Вінніпеґу і виголосила дуже цікавий та актуальний реферат на тему "Рідна мова."

Вкінці предсідниця попросила до слова о. Химія, який, привітавши, зібраних жінок, заохотив їх до збільшеної активности на релігійному, національному й самоосвітньому полі. О. делеґат дав свої пояснення до вище згаданих рефератів та провів над ними дискусію, в якій взяли живу участь присутні жінки.

По закінченні дискусії п-ні Мисюра запропонувала оснувати Відділ ЛУКЖ у Калґарах. Всі присутні одноголосно заявились за цією пропозицією та почали вписуватися в члени новооснованого Відділу. Вписалося 38 жінок, з яких 35 заплатило свою цілорічну вкладку. До Управи Відділу ввійшли: голова п-ні Солодка, заст. голови п-ні Ґ. Байрак, секретарка п-ні Саймон, касіерка п-ні Лайт, господиня п-ні Плещан та 2 контрольорки: п-ні Прокопів і п-ні Бартман.

П-ні Солодка, подякувавши за вибір, запевнила всіх присутніх, що докладе всіх зусиль, щоб калґарський Відділ виправдав усі наложені на нього завдання. Попросила всіх членкинь до співпраці з Управою Відділу, бо тільки тісна співпраця допоможе Відділові розвинути широко свою працю.

Збори закінчено молитвою. По молитві членкині приготовили скромне прийняття.

Треба підкреслити, що ці перші збори українських католицьких жінок в нашому місті пройшли з великим успіхом, до якого причинились не тільки наші едмонтонські делеґати та активніші одиниці з місцевого жіноцтва, але всі жінки, що виявили свою охоту й готовість зорганізуватись та працювати. Будучність покаже, які це матиме наслідки на оживлення релігійно-національного життя нашої парохії. Успіх нашої праці залежатиме не тільки від справности Управи, але теж від співпраці всіх членкинь зі своїм проводом.

Парохіянка.

Веґревил, Алта.

СРІБНИЙ ЮВІЛЕЙ ПОДРУЖЖЯ П-ВА ВАХНЯННИХ

10. X. ц. р. місцевий Відділ ЛУКЖ вшанував п-во Марію і Дмитра Вахнянних гостинною вечерою з нагоди срібного ювілею їх подружнього життя. Шановні ювілянти є загально знані зі своєї жертвенної і щирої праці для нашої парохії та сердечної зичливооги і тому не диво, що таке велике число зібралося того дня на заклик Управи ЛУКЖ, щоб їм скласти свої побажання з нагоди цього ювілею. В часі прийняття промовляли: господар вечірки п. В. Лемішка, С. Сисак та інші. Памятковий дарунок від всіх присутніх вручила п-ні Р. Людвик, голова місцевого Відділу ЛУКЖ. Ювіляти теплими словами дякували всім присутнім за щиру увагу до події з їх подружнього життя, заявляючи, що в міру своїх сил і здоровя будуть дальше при Божій помочі працювати для добра нашої парохії та своїх ближніх. Відспіванням многоліття для ювілятів закінчено вечеру. Опісля гості ще довго забавлялися і при цій нагоді зложили на пресовий фонд "Українських Вістей" скромну жертву $4.50. Жертводавцям щира подяка, а п-ву Вахнянним дай Боже дочекатися при добрім здорові золотого ювілею!

Гість.

Торгилд, Алта.

ВЕСІЛЛЯ П-ВА Е. І П. НОВАКІВ

26. 8. ц. р. в католицькій церкві в Едмонтоні відбулося вінчання п. Едварда Новака з Торгилд, Алта, з п-ною Пазею Маланчак. Весільне прийняття відбулося в домі п-ва Пасемків в Едмонтоні. Побажання молодій парі від усіх присутніх зложив п. Макар. Молода пара замешкала напостійне в Торгилд, де п. Е. Новак проживає віддавна. Молода приїхала до Канади вже по другій

Photo by Alderson Studio

П-во Е. і А. Новаки

світовій війні з європейської скитальщини. З цеї нагоди гості зложили 15. дол. на пресовий фонд "Українських Вістей." Жертвували: п-во Юркови 2 дол.; по 1.00: п-во Семенюки, Новаки, Макарі, Чулачі, Ґутики, Вачки, Сумики, Крупи, Бойчишини і Пасемки та пп. Й. Пона і Г. Сеньо; по 50 центів: п-ні Івасюк і п. Й. Яремко. Жертводавцям щира подяка, а молодій парі многих літ, багато щастя і кріпкого здоровя та морального задоволення на новій дорозі життя!

Присутній.

Державний довг Канади е $22.500.000.000.

Канада має 44,300 залізничих шляхів.

Канада має дипльоматичні представництва в 35 державах.

Елк Пойнт, Алта.

ВЕСІЛЛЯ П-ВА ЛЕСИКІВ

20. 8. ц. р. о. парох М. Ґураль із Ґлендону звінчав у нашій парохіяльній церкві п. Василя Лесика, сина Павла і Марії, з панною Артищук. Весільне прийняття з забавою відбулося в домі батьків молодого. Всі присутні весело і арно забавлялися при звуках милозвучної оркестри до пізної ночі. Гостей було дуже багато, бо п-во Павло і Марія Лесики тішаться великою повагою і симпатією в нашій парохії. Вони господарили передше в Мирнам. Перед коло 9-ма роками переселилися з родиною до Елк Пойнту, щоб тут розвести більшу фарму, що їм уповні вдалося зробити. Є вони взірцевими фармерами і ревними та совісними членами нашої католицької парохії. П. Павло Лесик є головою Церковного Комітету і головно за його почином та проводом наші парохіяни збудували в Елк Пойнт гарну церкву. Молодий Василь Лесик свого часу привіз першу тачку цементу під будову цеї церкви. Тоді будівничий церкви п. Ґулька заявив йому, що за цю першу чинність при будові церкви він буде перший брати шлюб у цій церкві. Пророцтво п. Ґульки сповнилося, бо це вінчання молодих п-ва Лесиків було дійсно першим вінчанням у новій і гарній церкві.

П-во Лесики

В часі забави пп. Іваночко з Дервенту і Василь Якімець з Ст. Павл, перевели збірку на добродійні цілі, яка принесла $18.50. Призначено 10 дол. на сплату решти довгу за будову церкви та $8.50 на пресовий фонд "Українських Вістей". Жертводавцям щира подяка, а молодій парі багато щастя і доброго здоровя в їх подружньому життю!

Василь Якімець.

Равнд Гилл, Алта.

† СЕМЕН ЧАЙКОВСЬКИЙ

28. 8. ц. р. в лікарні Дженерал-Едмонтон упокоївся в Бозі по важкій недузі на 76 р. життя, прийнявши Найсвятіші Тайни, бл. п. Семен Чайковський, полишаючи трьох синів, три доньки (всі вже подружені) і 11 внуків. До Канади приїхав у 1901 р. з села Колиндяни, чортківського повіту, в Західній Україні й осів на гомстеді в околиці Равнд Гілл, де прожив увесь свій вік аж до смерти. Був він ревним католиком і примірним членом парохії Преображення Господа Нашого Ісуса Христа від самого початку заснування цеї парохії. Похоронні Богослуження відслужив 2-го вересня при великім здвизі народу о. парох Д. Джиголик ЧСВВ, після чого похоронено тлінні останки покійного Семена на місцевім парохіяльнім цвинтарі.

Солідну похоронну обслугу дало похоронне заведення Парк Меморіял в Едмонтоні під управою п. Методія Смолика, яке забрало тіло покійного з лічниці і перевезло його до Равнд Гілл.

На запрошення родини покійного всі учасники похорону прийшли відтак до дому бл. п. Семена Чайковського на поминальний обід, у часі якого п. Касіян Щербанюк перевів збірку на пресовий фонд "Українських Вістей", яка дала $8.90.

Жертводавцям щира подяка, а бл. п. Семенові вічна память! Нехай канадійська земля, на якій прожив 49 років і яка стала йому другою батьківщиною, буде йому легкою!

А. П.

УКРАЇНЦІ - КАТОЛИКИ!

Маємо в Канаді 600 парохій та місійних станиць. Це велика сила. Чи всі їх члени мають у себе дома українську католицьку пресу? Чи ви е передплатником „Українських Вістей"?

Піс Рівер, Алта.

ЯК ПРАЦЮЮТЬ УКРАЇНСЬКІ ФАРМЕРІ

В попередньому (43.) числі "Українських Вістей" писали ми, що всіх українців на широких просторах Піс Ріверу нараховують 1,200 - 1,300 родин, себто 7 - 8,000 душ. З того числа на українців-католиків припадає понад 700 родин, себто яких 5,000 душ.

Ця наша українсько-католицька громада має 12 деревяних церков, а крім того є ще 10 таких місцевостей, де вірні приготовляються до будови своєї церкви. Галь при церквах є всього 3, крім того 1 в будові та 1 запляновани. Резиденцій для священиків є 2 і третя в будові. Крім тих місцевостей, де є наші церкви або де їх будова запляновани, наші священики їздять з відправами і до т.зв. місійних станиць, яких є на просторі Піс Ріверу понад 20. В тих місійних станицях, часто далеко віддалених від усяких осередків, є звичайно всього по кілька чи кільканадцять наших родин і Богослуження для них відбуваються раз або два рази в році. Цікаво буде відмітити, що на всьому терені Піс Ріверу нема зовсім т. зв. українських православних чи автокефалістів, тому й менше тут між нашими людьми релігійного баламутства та кирині.

Всі здобутки українців католиків на землях Піс Ріверу, що їх вони осягнули на церковно-релігійному і національно-культурному полі за неповна 30 років, треба завдячувати тісній співпраці наших вірних з оо. Василіянами, що, як справжні місіонарі, вишукували тут українців у найдальших закутинах, стягали їх разом, правили для них Богослуження й навчали, хрестили дітей, вінчали й уділяли св. Тайни старшим і ховали померших. Ця важка місіонарська праця, ведена нераз серед голоду, холоду й інших невигод, видала, як бачимо з її вислідів, добрі плоди.

Започаткував ту велику працю о. Йосафат Жан, що перший з священиків обїхав околиці Піс Ріверу в 1925 р. В 1928 р. працював тут о. Василь Каменецький, а після нього бували тут довше чи коротше такі оо. Василіяни: о. С. Шевчук, о. Й. Тимочко, о. П. Олінський, о. С. Дяковнч, о. Т. Добко, о. М. Сіянчук, о. І. Процентій та о. А. Винник. Від 1945 р. обслуговує наших вірних у Піс Рівері о. В. Гринишин, від 1949 р. й о. Вінцентайло; коротко був тут і о. Гр. Хміляр. В цьому році прибули сюди вперше два світські священики: о. І. Малащук та о. М. Будз.

Як ми вже згадували в попередньому дописі, тепер іде будова церкви в найдальше висуненій на північ нашій парохії Гочкіс. Це церква всіх Святих, величини 52Х32, будова якої започаткована минулого року перед жнивами, коли то вилито фундаменти. В цьому році поставлено стіни й накрито церкву дахом, вставлено теж вікна і заложено двері. Тому, що добрі парохіяни приготовили заздалегідь багато матеріялу, вся будова коштувала досі всього приблизно 1.500 долярів. Будову веде о. В. Гринишин при помочі свідомих парохіян, зокрема двох родин Ясінських. В цій церкві відбуває вже відправи о. Малащук з Норт Стар, що матиме свій осідок у містечку Меннінґ (віддалене 10 миль від Гочкіс). Саме в містечку Меннінґ будують для нього резиденцію, яка вже під дахом. Коло цеї будови працював теж багато о. Гринишин, так зрештою, як і коло будови галі при парохії і церкві св. Апостолів Петра і Павла в Ґайнс Крік (фарми). Бо треба знати, що о. Гринишин не тільки робить пляни різних наших будов, але й виконує при них велику частину тяжкої фізичної роботи. Є надія, що всі ці будови будуть завершені вповні в 1951 році. Запорукою цього є жертвенні і щирі вірні, що не тільки жертвують радо на кошти будови, але й самі багато помагають при праці.

При кінці скажемо ще кілька слів про життя українських поселенців у Піс Рівері, бо воно дуже цікаве. Приїздили сюди наші люди і зі старого краю, і бідні люди з Манітоби, бо притягали їх добрі землі. Тут у пересічі тепліше, як у степових провінціях, і земля тутешня родить всі роди збіжжя, місцями й альфальфу: до того тої землі ще й тепер доволі багато. За розмірно недовгий час українці подороблялися так, що нині є вже багато українських фармерів, які мають гарні хати, власні гари і всю потрібну машинерію. Ще так недавно робили майже все руками, а нині управляють все машинами. До того є тут в кількох місцях джерела оливи, є і природний газ, і вугілля, якого покищо не добувають. Земні багатства тут взагалі ще мало досліджені і зовсім не використані. Сполука (залізниці і гостинці) наладжується чимраз краще.

Правда, в цьому році наробив тут багато шкоди град і мороз (уперше від часу, як сюди приїхали українці), але наші фармері не тратять ніколи надії і прямують далі нестримно до поступу й розбудови свого життя. Нема сумніву, що українські поселенці станують за кілька років на рівні, а може в деяких ділянках навіть переженуть своїх земляків у давніше заселених полудневих околицях Алберти.

Н.

Борщів, Алта.

З ЗОЛОТОГО ЮВІЛЕЮ НА "У.В."

П-во Григорій і Магдалина Білики

6. 8. ц. р. п-во Григорій і Магдалина Білики по католицькому звичаю святкували урочисто золотий ювілей свого подружнього життя. Того дня ювіляти в товаристві своєї родини і запрошених гостей вислухали Служби Божої в місцевій церкві св. Івана Хрестителя, висповідалися і прийняли св. Причастя. Опісля о. парох відправив у їх намірені ще благодарственний Молебень і чин благословення ювілятів.

З церкви пішли всі присутні до дому ювілятів, де відбулось ювілейне прийняття. Господар прийняття п. І. Куцпй привітав ювілятів з нагоди їх золотого ювілею, пригадуючи всі їх заслуги для нашої парохіяльної громади. Вони приїхали до Канади з села Гадинківці, копичинецького повіту, в 1902 р. та осіли в Борщеві, Алта, де вложили багато трудів і старань під розбудову нашого церковно-релігійного і національно-громадського життя в цій околиці. Вони у великій мірі причинились до здвигнення нашої церкви, що тепер своєю красою пишається в цілій околиці. П. Григорій Білик був головою комітету будови церкви і своїм власним майном ручив за кілька тисяч долярів довгу, щоб дістати матеріял на будову та уможливити парохії сплату того довгу пізніше. П-ні Біликова від 20 років є старшою сестрицею в нашій церкві і разом з іншими парохіянками докладає всіх старань, щоб церква в кожній порі року була якнайкраще прикрашена і чисто удержувана. Не зважаючи на важкі часи піонірського життя, ювіляти виховали також дуже гано 6 синів і 4 доньки, які тепер ідуть слідами своїх батьків, беручи активну участь у народній і церковній праці. Промовляв також о. парох, підкреслюючи ленку релігійність у житті ювілятів, що допомогло їм побороти всі труднощі піонірського життя та дочекатися щасливо золотого ювілею їх подружнього життя і загального признання від співгромадян за їх совісну й жертвенну працю для свої родини і громади. Обидва промовці зложили ювілятам побажання від всіх присутніх прожити ще довго в щастю і здоровю в колі їх численної родини та трудитися дальше доброю порадою для нашої парохії.

І. Куцпй.

Вчимо Теорію і Оркестру на своїх інструментах Скрипці — Гавайській Ґітарі — Мандоліні

Фелікс Мендельзон (1809-1847), німецький композитор і піяніст

Ray Le Roy Olson, L.R.S.M., R.M.T.

Dominion Institute of Music

North Side Studio — 9926-103 St. South Side — Scona Hall

EDMONTON — Phones 34709 & 24324 — ALBERTA

ЗАХОДІТЬ, А МИ ОБСЛУЖИМО ВАС

Смачними старокраєвими і канадійськими стравами в українському ресторані

Puritan Cafe

10367-97 St. — Phone 22991 — Edmonton, Alberta

Осібні кімнати на спільні обіди й прийняття. Відкритий вдень і вночі.